Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 560
Marți 8 septembrie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

S.M.T.-urile în campania de toamnă

● Din datele sosite de curind la minister, reiese că stațiunile de mașini și tractoare au încheiat campania de vară cu o depășire de 12,4 la sută a planului de producție global. Astfel, față de 2.914.845 hantri planificați, S.M.T.-urile au executat un volum de 3.278.414 hantri, în frunte situîndu-se cele din regiunile Ploești, Suceava, Pitești și Iași. 211 S.M.T.-uri din cele 241 și-au realizat și depășit sarcinile de plan.

● In prezent aproape 10 la sută din numărul tractoarelor sînt în reparație planificată sau accidentală. Pentru repararea tractoarelor și buna lor funcționare în campania de toamnă, este nevoie îndeosebi de ambielaje-motoraș KD, segmenți cromați UTOS-26, cuzineți palieri KD, cămăși cilindri, curele ventilator — piese pe care bazele de aprovizionare trebuie să le asigure de urgență.

● Pentru asigurarea sarcinii de plan prin contractări, S.M.T.-urile din întreaga țară au încheiat contracte cu unitățile deservite în procent de 88,6 la sută față de plan. In frunte se situează S.M.T.-urile din regiunile Timișoara, Suceava, Ploești, Iași, Craiova, Cluj și Bacău, care și-au depășit prevederile planului de contractări.

● Rămase în urmă cu contractările sînt S.M.T.-urile din regiunile Autonomă Maghiară, Baia Mare, București, Galați, Hunedoara, Oradea, Pitești și Stalin. S.M.T.-urile din Regiunea Autonomă Maghiară, de pildă, au contractat lucrări doar într-un volum de 36.297 hantri față de planul lucrărilor din cimp, care este de 75.391 hantri. S.M.T.-urile din aceste regiuni trebuie să ia de urgență măsurile necesare pentru impulsionarea acțiunii de contractare.

A început recoltatul porumbului

Timpul favorabil din ultimele zile a grăbit coacerea porumbului în regiunea Timișoara. Ca urmare, numeroase gospodării de stat, ca Bulgăruș, Grabăț, Jimbolia și altele au început recoltatul porumbului pe suprafețe întinse. La majoritatea gospodăriilor de stat și colective din raioanele de șes ale Banatului, se prevăd recolte medii care oscilează între 3.000—5.000 kg boabe la ha.

ARĂTURI DE CALITATE

Mecanizatorii de la S.M.T. Bărcănești, regiunea Ploești, pregătesc succesul campaniei agricole de toamnă. In fotografie: tractoristul Ion Marcu executînd arături de calitate pe tarlalele întovărășirii din Tătărani.

Buletinul muncilor agricole

Sîntem în preajma unui nou an agricol. Pentru a pune bazele unei recolte bogate, oamenii muncii de pe ogoare au continuat în ultimele zile pregătirea terenului eliberat de păioase, în vederea însămînțărilor. La începutul săptămînii trecute, în unele regiuni, s-au mai executat arături adînci de vară. Cele mai bune rezultate în această direcție s-au obținut în regiunile Galați, Baia Mare, București și Constanța. Este cazul să amintim că în regiunile Ploești, Constanța, București, Iași și Baia Mare s-au început arăturile adînci de toamnă pentru însămînțările de primăvară. Pînă în prezent s-a arat o suprafața de aproape 138.000 hectare.

După cum este știut, însămînțatul grîului, orzului etc. se va face în toamnă și pe terenurile care sînt ocupate încă de unele culturi. Din datele primite de Ministerul Agriculturii și Silviculturii reiese că pînă în prezent în întreaga țară s-a recoltat sfecla de zahăr, floarea soarelui, cartofii și porumbul de pe o suprafață de 90.000 hectare. Pentru a asigura o bună pregătire a terenului în vederea însămînțărilor de toamnă este necesar să fie grăbit ritmul recoltării culturilor prășitoare — și îndeosebi al sfeclei de zahăr și florii-soarelui — și să se are toate suprafețele, pe măsura eliberării acestora.

Pregătirea terenului pentru însămînțările de toamnă a început în toate regiunile (executîndu-se arături, discuiri etc. pe o suprafață de peste 300.000 hectare). De remarcat faptul că aproape 97.000 hectare au fost pregătite în vederea însămînțărilor de către gospodăriile agricole de stat.

Consemnăm faptul că în unele comune din regiunile Galați, Iași Suceava a început însămînțatul grîului și orzului de toamnă. Deși timpul a fost prielnic însămînțării rapiței, rezultatele obținute pînă acum sînt nesatisfăcătoare. Se tărăgănează în mod nepermis însămînțatul acestei culturi în regiunile Galați, București, Timișoara.

Porumbul — principala plantă de siloz — a ajuns la faza optimă de însilozare. Cu toate acestea, însilozarea furajelor — cu excepția regiunilor Galați și Constanța — este rămasă mult în urmă. Rezultate bune s-au obținut în gospodăriile colective unde planul este realizat în proporție de 45 la sută. O delăsare cu totul nejustificată se constată în gospodăriile de stat. In cadrul trusturilor regionale Gostat, Stalin, Baia Mare, Regiunea Autonomă Maghiară, Hunedoara, Timișoara, Oradea, Cluj, Galați, etc., planul însilozărilor nu este realizat nici în proporție de 20 la sută. Conducerea Departamentului Gospodăriilor Agricole de Stat are obligația de a analiza urgent această situație și de a lua măsuri pentru ca animalelor să le fie asigurate în timpul iernii furaje murate în cantități necesare.

Insămînțările au început dar tractoarele nu sînt toate reparate

Ne aflăm în plină campanie de pregătire a terenului pentru însămînțările de toamnă. In regiunile Iași, Galați și Suceava a început de cîteva zile și însămînțatul.

In zilele ce urmează însămînțatul păioaselor va începe din plin în toate regiunile țării. Cum s-au pregătit pentru însămînțări gospodăriile agricole de stat? Dacă în privința semințelor se poate spune că lucrurile stau bine, sămînța fiind asigurată și selectată, în ceea ce privește pregătirea utilajului există într-o serie de trusturi o serioasă rămînere în urmă. Pe întregul Gostat mai sînt încă în reparație 688 de tractoare, 367 de pluguri de tractor și 580 de semănători acționate mecanic. Din cele 688 de tractoare care mai sînt de reparat, 435 se află în gospodăriile agricole de stat din regiunile Galați și Constanța. Aproape 70 de tractoare mai are de reparat și Trustul Gostat Iași.

Pentru ca însămînțările să poată fi terminate înăuntrul epocii optime Departamentul Gostat are datoria să ia toate măsurile pentru ca aceste trei Trusturi plus Trusturile Stalin și București, de asemenea rămase în urmă, să termine reparațiile în 4—5 zile. Pentru ca aceasta să fie posibil bazele regionale de aprovizionare trebuie să-și procure de îndată reperele care le lipsesc și care țin reparațiile pe loc.

35.000 kg sfeclă de zahăr la hectar

Gospodăria colectivă din comuna Gîrliciu, raionul Hîrșova, cultivînd pentru prima dată sfeclă de zahăr pe o suprafață de 110 ha, care altădată erau pradă apelor furioase ale Dunării, a realizat o producție medie, de pe cele 95 ha recoltate pînă acum, de aproape 35.000 kg. sfeclă de zahăr la ha. Pînă în prezent, colectiviștii din Gîrliciu au expediat Fabricii de zahăr din Giurgiu peste 304 vagoane cu sfeclă de zahăr. După cifrele contabilității se prevede ca în acest an harnicii colectiviști din Gîrliciu să obțină de pe cele 110 ha cultivate cu sfeclă 1.400.000 lei. In afară de bani, gospodăria va primi din partea fabricii de zahăr 3 vagoane cu zahăr și o cantitate și mai mare de borhot. Colectiviștii sînt hotărîți ca pentru anul viitor să extindă această cultură pe mai mult de 200 ha, iar producția să crească tot mai mult.

ÎN RAIONUL STREHAIA

Mai multă grijă pentru asigurarea recoltei anului viitor

In vara aceasta, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Strehaia, au avut de recoltat o suprafață de peste 21.000 de hectare cu cereale păioase. Organizînd temeinic munca, majoritatea unităților agricole cooperatiste din raion au reușit să strîngă la vreme recolta, evitînd pierderile de boabe. Ca urmare a acestui fapt, precum și a modului bun în care au lucrat terenurile și au îngrijit culturile, multe din aceste unități au obținut recolte bogate. Cele două gospodării colective din comuna Valea Marcului, bunăoară, care au terminat printre primele treierișul, au realizat de pe cele 70 de hectare cultivate cu grîu, o producție medie de 2.100 kg la hectar.

Pentru a pune o bază trainică recoltei anului viitor, paralel cu recoltatul cerealelor păioase, o bună parte a țăranilor muncitori din raionul Strehaia au început și pregătirile în vederea însămînțărilor de toamnă. Una dintre lucrările de bază efectuate în acest scop este executarea arăturilor. In comunele unde a existat o preocupare permanentă din partea sfaturilor populare și a tehnicienilor agricoli, această lucrare se desfășoară cu rezultate bune. Folosind cu chibzuială timpul prielnic și mijloacele de lucru, țăranii muncitori din comuna Breșnița, bunăoară, (președinte al sfatului popular tov. Istodor, tehnician agricol Diaconescu Valeriu) izbutiseră să are pînă la 1 septembrie 310 hectare din cele 417 hectare planificate. De asemenea, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Covrigi, executaseră pînă la aceeași dată arături de vară pe aproape 90 la sută din suprafețele pe care le-au avut cultivate în anul acesta cu păioase.

Dar, cum spune proverbul „cu o floare nu se face primăvară". Privită în ansamblu, situația executării arăturilor de vară în raionul Strehaia este nesatisfăcătoare. Pînă la 1 septembrie pe întregul raion, se araseră doar 34 la sută din suprafețele planificate. Principala cauză a rămînerii în urmă a raionului cu executarea arăturilor trebuie căutată în lipsa de mobilizare a țăranilor muncitori la efectuarea acestei lucrări. În comuna Greci de pildă, nedîndu-se atenția cuvenită mobilizării țăranilor muncitori, pînă la 2 septembrie se araseră doar 96 de hectare din cele 784 planificate. Mult rămase în urmă cu această lucrare sînt și comunele Corzu, Broșteni, Raci, Croica, Rocșoreni etc., care pînă la începutul lunii septembrie araseră doar cîte 12-25 la sută din suprafețele planificate.

Alte probleme legate de punerea unei baze trainice recoltei anului viitor sînt și strîngerea și pregătirea semințelor pentru însămînțări și fertilizarea solului. Nici în această privință în raionul Strehaia situația nu este mai bună. Cele 6.369 de tone de gunoi de grajd transportate la cîmp pînă zilele trecute în cîteva comune din raion, reprezintă foarte puțin în raport cu resursele existente. De asemenea, trebuie arătat că în raion există întovărășiri agricole ca cele din Menți, Covrigi, Dragotești etc., care pînă în prezent n-au strîns nici 20 la sută din cantitatea de semințe necesare însămînțărilor de toamnă.

De începerea din plin a însămînțărilor ne mai despart puține zile și din cele arătate pînă aci se poate vedea că în raionul Strehaia pregătirile în vederea desfășurării acestei acțiuni sînt mult rămase în urmă. De aceea, este necesar ca factorii de răspundere din agricultura raionului să treacă neîntîrziat la luarea unor măsuri eficace care să ducă la impulsionarea lucrărilor pregătitoare în vederea însămînțărilor. Ploile căzute în ultima vreme, creează condiții foarte bune de lucrare a terenului, iar numărul mare de atelaje (peste 5.000) existente în raion, precum și cele 49 de tractoare ale S.M.T.-ului constituie suficiente mijloace de lucru. Este nevoie însă ca toate mijloacele de lucru să fie folosite din plin.

V. POMPILIU

Dobrogei, cea mai înaltă prețuire

Era spre sfîrșitul lunii octombrie 1957. Nu trecuseră nici două săptămîni de la colectivizarea totală a agriculturii regiunii Constanța. Avea loc o ședință a comitetului raional de partid Medgidia la care luau parte președinți de gospodării colective, de sfaturi populare comunale, ingineri-agronomi. După îndelungi dezbateri, primul secretar de partid a tras concluziile. A spus în încheiere — țin bine minte: „Să înțelegem pe deplin tovarăși, următorul lucru: O răspundere enormă ne apasă umerii. Răspundem în fața zecilor de mii de colectiviști cărora le-am vorbit despre perspectivele luminoase ale muncii laolaltă. Sîntem datori să-i mobilizăm la muncă nu numai pentru pîine ci și pentru bibliotecă, cinematograf și lumină electrică".

Aceeași sarcină, doar cu alte cuvinte, a fost însușită și în celelate raioane ale regiunii.

E de neînchipuit imaginea unui dirijor odihnit după dirijarea unui concert. Omenește obosești. Dar nici un pasionat al artei nu va pregeta să uite de oboseală auzind o simfonie care-i trezește, din nou, aceeași nesecată dorință de muncă.

Indrăznesc să compar munca dirijorului, omului de artă, cu cea a sutelor de activiști de partid și de stat, nu mai puțin creatori de frumusețe, din Dobrogea. Dobrogea dogoritoare, cu peisajul său cenușiu și fierbinte, cu îngrămădiri haotice de piatră, a făcut cu doi ani în urmă primul pas spre săvîrșirea unui alt peisaj. Peisajul tarlalelor de mii de hectare, al stîlpilor de înaltă tensiune și perdelelor de protecție.

Toate măsurile ce s-au luat după terminarea colectivizării regiunii Constanța, consemnate în documente, sînt înșiruite sub un titlu comun, laconic și frumos: „Consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective". Și în celelate regiuni ale țării, planurile de măsuri privind gospodăriile colective au același titlu. Doar proporțiile sînt deocamdată altele, ceea ce, să recunoaștem, e spre mîndria și cinstea dobrogenilor.

Minunile nu mai sînt minuni

Un tătar colectivist din Valea Seacă (e de prisos să mai explic semnificația denumirii acestui sat) mi-a tradus din graiul său neînțeles de mine, un proverb „Giaz giatcanin giambașe sînsîn, ciș giurghenin aiagi sînsin — ceea ce pe romînește ar veni: „Cine doarme vara, să i se rupă șoldul, cine umblă iarna, să i se rupă picioarele. Niciodată în trecut țăranul muncitor al Dobrogei, fie el romîn, turc, tătar sau lipovean, n-a putut respecta pe de-antregul înțelesul acestui proverb. Dacă vara într-adevăr n-a dormit, nici șoldul nu i s-a rupt, apoi iarna era nevoit să-și rupă picioarele în sensul cel mai propriu al cuvîntului căutînd hrana pe care nici odată n-a avut-o din destul.

In Dobrogea moșierului și a plugului de lemn, a vîntului Cara și a armanului, pămîntul ars veșnic de sete nu dădea mai mult de 400-500 kg de grîu la hectar. In anii record — 700 de kg. O spun aceasta documentele vremii, o spun bătrînii, colecții vii de amintiri, mai toate dureroase.

Și iată, la Valea Seacă hectarul de grîu al colectivei a dat anul acesta aproape 1.500 de kg. De 3 ori mai mult decît pînă acum vreo 10 ani. Bechir Abib președintele gospodăriei e totuși nemulțumit de așa producție. Și bine face. Pentru ceea ce în trecut era considerat producție minune — 1.000 de kg grîu la hectar, acum colectiviștii cer să se convoace adunarea generală: „Ce soi am semănat, de ce conducerea a admis grîu după grîu, tovarășul inginer ce-a păzit? Asta e producție?" Sînt criticați vinovații, se iau măsuri de sporire a roadei viitoare, într-un cuvînt se învață. Oamenii înțeleg în modul cel mai profund cu putință că producția e a lor, că pentru bunăstarea lor trebuie să scoată cît mai mult.

A fost în acești ani în Dobrogea o extraordinară desfășurare de forțe. Conduși de comuniști, colectiviștii, armată de peste 100.000, au înfăptuit lucruri admirabile.

De cînd toți lucrează ogorul imens ce se întinde de dincoace de Borcea și pînă la Marea Neagră, producția de grîu a crescut cu aproape 100 la sută față de mult citatul an 1938 cel mai mănos dinaintea războiului.

Chiar și călătorul cel mai superficial al drumurilor dobrogene nu poate să nu observe freamătul plin de neastîmpăr din jur.

Să nu vorbim despre cele 6.400 de tractoare ce împînzesc cîmpul cu pluguri sau cu semănători, ori cu secerători — după anotimp — prinse în spate. Ele sînt în principal chezași pentru o roadă tot mai spornică a acestor pămînturi. Nici despre parcelele deocamdată restrînse, însumînd totuși 19.000 de hectare de teren irigat ce-ți atrag atenția prin vigoarea plantelor ce le acoperă.

Să privim pe stînga drumului de fier, în dealul de la Cuza-Vodă. De cîteva ori pe zi din dealul răscolit se ridică nori mici de praf alb; urmează detunăturile — una, două, trei. Apoi căruțe, autocamioane, încărcînd într-o grabă ordonată piatra. Se durează case noi, se pun temelii magaziilor, grajdurilor, se fac șosele. Aceeași imagine la Basarabi, la Zebil... Bătrîna Dobroge întinerește și prin miile de construcții înălțate de oamenii săi.

Universități pe tarlale

De la un capăt la altul ogorul gospodăriei colective din Basarabi se întinde pe 25 de km. Mii de hectare stăpînesc colectiviștii din Comana, din Sarichioi, din Ienisala. E destul să amintim aceasta pentru a înțelege proporțiile muncii pe pămînturile Dobrogei. In lupta neobosită pentru organizarea muncii la o asemenea amploare și-au descoperit talentele minunații oameni care în vechea Dobroge erau nevoiți să-și ducă traiul slugărind în folosul bogătașilor. Cioban a fost Nicolae Gaidagiu, președintele gospodăriei din Topalu, slugă a fost Nicolae Hudițeanu, președintele colectivei din Comana ca și Gurei Terente, președintele gospodăriei din Sarichioi. Biografia lor, comună în trecut prin suferințele indurate, este asemătoare și acum însă pe planul superior al omului eliberat de

TEOHARI OPREA

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎN SĂPTĂMÎNA ACEASTA

Planul de comasări și creștere a suprafeței arabile în Gostat trebuie îndeplinit

Gospodăriile agricole de stat au intrat în anul 1959 cu 1.018.291 de ha de teren arabil, urmînd ca în acest an suprafața arabilă a Gostatului să crească cu 281.709 ha. Pînă la 3 septembrie gospodăriile agricole de stat și-au mărit suprafața arabilă cu 186.536 de ha de teren arabil, realizate prin preluări de la sfaturile populare (55.045 ha), de la fermele de elită (14.407 ha), din fondul silvic (446 ha etc.

Cifrele de mai sus ne arată că pînă la îndeplinirea planului de creștere a suprafeței arabile mai sînt necesare încă 95.173 de ha care trebuie preluate pînă la 15 septembrie, deci în săptămîna în curs. Aceasta este cu putință. In timp ce unele sfaturi populare ca cele din regiunile Constanța și Craiova și-au depășit cu mii de hectare sarcina de predare a terenurilor către gospodăriile agricole de stat (regiunea Constanța a depășit-o cu circa 15.000 de ha), altele printre care se numără cele din regiunile Bacău, Cluj, Pitești, Suceava și Ploești n-au pus îndeajuns la inimă această importantă sarcină. In regiunea Cluj, de pildă, sfaturile populare n-au predat decît 1.198 de ha (din care numai 549 ha arabile) din 8.000 de ha cît au sarcina.

Deoarece terenurile ce vor fi preluate de Gostat sînt prinse imediat în planul de producție, ceea ce impune terminarea preluării în decurs de o săptămînă, e nevoie ca sfaturile populare și îndeosebi secțiile agricole ale sfaturilor populare să treacă imediat la predarea terenurilor. Totodată gospodăriile de stat au nevoie de ajutorul organelor locale pentru ca pînă la 15 septembrie să comaseze circa 40.500 de ha care nu sînt încă comasate plus suprafața ce va fi preluată. Mult rămase în urmă cu comasările sînt gospodăriile de stat din regiunile București și Pitești care mai au de comasat 9.878 și respectiv 7.374 de ha.

Contribuie la miliard

Mecanizatorii de la S.M.T. Riioasa, raionul Turnu Măgurele, au întîmpinat ziua de 23 August cu îndeplinirea planului de producție pe întreaga campanie de vară în proporție de 119 la sută.

Pe lîngă realizarea planului de producție, mecanizatorii de aici și-au propus ca să facă și importante economii, în lumina Hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie, pentru a contribui la miliard cu suma de 256.000 lei, din care 196.000 lei la reparații tractoare și mașini agricole, 50.000 lei la recondiționări și alte operații din atelier și 10.000 lei în sectorul transporturi. De asemenea ei și-au propus să reducă prețul de cost al fiecărui hantru cu 11,56 lei.

Știind că la capitolul „reparații tractoare și mașini agricole" ei au de realizat cele mai mari economii, mecanizatorii de aici au acordat o atenție deosebită bunei îngrijiri a tractoarelor și mașinilor remorcate. În acest scop, ei au alimentat cu grijă tractoarele cu combustibil și au executat îngrijirile tehnice zilnice și periodice cu minuțiozitate, ținînd seama că în timpul muncilor agricole orice întrerupere în funcționarea utilajului provoacă timpi morți și duce la pierderi mari de recoltă. Pe de altă parte, prin organizarea mai chibzuită a spațiului tehnologic, în atelierul mecanic al stațiunii se repară acum jumătate din numărul tractoarelor față de 20 la sută cît se reparau înainte. Acest lucru le va permite mecanizatorilor de la S.M.T. Riioasa să obțină mari economii la prețul de cost, reparațiile făcute în atelierul propriu costîndu-i mai puțin. Volumul de piese recondiționate local a fost mult mărit față de trecut. De asemenea, mecanizatorii trimit la C.M. Roșiori pentru recondiționare un număr sporit de repere. Datorită acestor măsuri periodicitatea reparațiilor va fi mult mărită. În sectorul transporturi, șoferii au luptat pe toate căile să facă economii la consumul de carburanți și la rulajul cauciucurilor.

Punînd în aplicare toate măsurile tehnico-organizatorice de mai sus, executînd lucrările la timp și de bună calitate, vrednicii mecanizatori de aici au contribuit la obținerea unor recolte bogate în unitățile agricole cooperatiste din zona de activitate. În frunte s-au situat colectiviștii din comuna Brîncoveanu, care au dobîndit în medie 2.600 kg. grîu la ha.

Eforturile mecanizatorilor (printre care trebuie menționați tractoriștii Marin Paraschiv, Mitrică Ion și Ispas Ion ca și șefii de brigadă Neguț Crăciun și Ionescu Dumitru, cu realizări cuprinse între 150—255 la sută), de a contribui prin munca lor la economisirea miliardului au fost încununate de succes. Economiile globale înregistrate pînă în prezent depășesc suma de 300.000 lei, adică angajamentul luat a și fost de pe acum depășit.

În prezent harnicii mecanizatori de la S.M.T. Riioasa, zoresc executarea arăturilor în gospodăriile colective și întovărășirile agricole. Aceste lucrări au fost terminate la gospodăriile colective din Slobozia Mîndra, Brîncoveanca, Uda Clocociov, Segarcea Vale și altele.

I. LEȘEANU

Tot satul în gospodărie

Multă vreme n-or să uite colectiviștii din comuna Bălăceanu, raionul R. Sărat, acea dimineață însorită de duminică. Aproape toți se adunaseră în curtea gospodăriei. Ba mai aveau și oaspeți de seamă: reprezentanți ai regiunii de partid, pe tovarășii prim-secretar Vasile Pașcu și secretar Dragomir de la raionul de partid, plus un fiu de vază al comunei: avocatul C. Paraschivescu-Bălăceanu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, președintele Asociației Internaționale a Juriștilor și al Colegiului de avocați din București.

Oaspeții veniseră la un praznic deosebit. Se sărbătoreau zece ani de la înființarea gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" — prima din raion — și colectivizarea întregului sat, prin intrarea în gospodărie a ultimelor 17 familii din cele 805 cîte există în acest sat.

Președintele, Traian Drăgan, după ce a salutat pe oaspeți și a felicitat pe noii colectiviști, a vorbit despre gospodărie și munca harnicilor colectiviști din Bălăceanu. El a arătat apoi, cum an de an, colectiviștii au obținut recolte bogate, care au întrecut cu 4—500 kg la hectar pe cele obținute de țăranii individuali din comună: cum în fiecare toamnă, ei au dus acasă tot mai multe bucate și bani din gospodăria colectivă. Anul trecut, de pildă, ei au primit produse în valoare de 40 de lei la ziua-muncă.

Drept urmare a muncii colectiviștilor, averea obștească a gospodăriei a crescut. Fondul de bază a sporit, de la 94.000 lei în 1949, la 824.810 lei la 1 ianuarie 1959. Pentru atragerea în colectivă a întregului sat a fost nevoie și de o intensă muncă de lămurire. Au dus-o comuniștii din gospodărie sub îndrumarea instructorului raional și cu sprijinul permanent al conducerii raionului de partid.

La începutul primăverii, s-au format echipe de agitatori, împărțite pe circumscripții. Agitatorii explicau pe îndelete foloasele colectivizării. Incetul cu încetul, cererile se strîngeau vraf... Asta nu înseamnă că agitatorii n-au dat și peste țărani care se lăsau cam greu de convins. Așa, spre pildă Vasile Dobrotă, țăran cu două hectare și un atelaj, privea într-o parte și spunea: „mai aștept..." Dar, frate-său Ilie, colectivistul, l-a prins într-o zi la o discuție mai lungă:

DIN CARNETUL SCRIITORULUI

— Bine măi, Vasile, cum poți fi atît de încăpățînat? Ce zici, mie îmi merge rău în colectivă?

— Nu, a răspuns fratele.

— Bun. S-o luăm și pe partea cealaltă: s-au clădit la noi, în Bălăceanu, în ultimii doi ani, 36 case noi. Să vedem, ale cui sînt? Și începea să numească pe degete: Dumitru Ionescu, colectivist. Dumitru Stan, asișderea... Ei, dacă așa s-au lucrurile, cum se poate ca tu, gospodar harnic și priceput, să nu vii la bine, în gospodăria colectivă?

I-a vorbit Ilie și despre unele și despre altele i-a arătat perspectivele pe care le pot avea țăranii în gospodărie. A doua zi, președintele Drăgan înregistra o cerere nouă: cea a lui Vasile Dobrotă, iar în zilele care au urmat, toate cele 608 familii de țărani muncitori din Bălăceanu, care stătuseră în afara gospodăriei colective, au intrat în rîndurile colectiviștilor, aducînd 1824 hectare de teren arabil.

Așa a trecut pe drumul belșugului și fericirii toată comuna Bălăceanu.

*

Vicepreședintele Sandu Dumitru și contabilul gospodăriei colective au avut mult de lucru cu scriptele în ultima vreme. Gîndiți-vă și dumneavoastră: gospodăria a valorificat în ăst an, pînă acum, 88 tone grîu, 74 tone floarea-soarelui, 5.000 litri lapte de oaie și 4.000 de vacă, plus 141 vagoane de sfeclă recoltată pe 47 ha, adică 30.000 kilograme la hectar.

— Pe lîngă că am realizat 600.000 lei venituri, își freacă Sandu palmele — vom împărți și mult zahăr la colectiviști. Și unde puneți că sîntem abia în primul an de cultivare a sfeclei!...

Pe președintele Drăgan îl muncea atunci o singură grijă: „e timp cam secetos și porumbul începe să pălească dac-am avea și o ploicică bună..."

In timp ce stam de vorbă a năvălit în odaie secretarul de partid Dumitru Șerban. Ii rîdeau ochii, gura, fața...

— Tovarășe președinte! Privește pe fereastră...

In toiul discuției nu băgasem de seamă, că cerul se acoperise de nori vineți, amenințători. Și nu trecu mult că picuri grei de ploaie începură să bată darabana pe acoperiș. Fața președintelui s-a însenina: „De-o ține tot așa, scoatem pe puțin 3.000 kg de porumb boabe la hectar..."

Secretarul m-a condus apoi pînă la mașină, ferindu-mă cu o manta de cauciuc de ploaia ce se-ntețea. Cînd să ne luăm rămas bun, zăresc la reverul hainei lui o baretă. Și la privirea mea întrebătoare, el a răspuns:

— Ordinul Muncii clasa a III-a. L-am primit cu prilejul celei de a 15-a aniversări a eliberării...

Ii rîdeau ochii, gura, fața, și mi-a strîns cu prietenie mîna la despărțire, invitîndu-mă să vin cît mai des la Bălăceanu.

TUDOR MIHAIL

Crescătoarea de pui

Nu-mi amintesc exact unde am auzit pentru prima oară numele Ecaterinei Sasu, dar mi s-a vorbit atîta de această crescătoare de pui, încît m-am urcat în autobuz și m-am repezit pînă-n Stupini, s-o cunosc pe posesoarea a patru diplome de la minister, ca fruntașă pe țară în c. șterea puilor.

Ecaterina Sasu este o femeie de aproape 55 de ani, în pragul pensionării. De fel este din Moldova, din comuna Onești. E o femeie voinică și trupeșă. Doar crețurile de pe față trădează sărăcia în care a trăit pe vremuri și faptul că a dat naștere la 11 copii (zece trăiesc) ceea ce i-a adus în anul 1952 titlul de mamă eroină și ajutorul familial de stat. Povestea ei e foarte interesantă: în anul 1946 Oneștiul era încă distrus de bombardamentele hitleriste. În plus bîntuia în acel an o secetă-n Moldova care a pîrjolit toate ogoarele. Nu-i vorba, Ștefan și Ecaterina Sasu n-aveau nici o palmă de pămînt; doar o căsuță amărîtă unde viețuiau cu opt copii. Iși scoteau existența ca zilieri la bogătani, dar unde să capeți de lucru pe asemenea secetă?

— Haide, Ștefane, să ne luăm boarfele și plozii și să plecăm în Ardeal — i-a propus Caterina — că doar n-om lăsa copiii să moară de foame! Iar în Ardeal, după cîte se aude, s-au făcut bucate și e nevoie de pălmași.

Ștefan s-a supărat foc:

— Ce-ți veni, muiere? Unde să pornești cu atîția plozi fără să știi la ce? Aici, de bine de rău, avem căsuța și rostul nostru...

Ecaterina nu s-a lăsat. Dacă omul ei nu vrea, n-are decît! Ea pleacă... Și a ajuns la Bod. A intrat la fabrica de zahăr, ca muncitoare, împreună cu cei patru copii mai mărișori: Maria, Lina, Veronica și Ștefan... Aveau deci oarecum existența asigurată pentru toți. Dar un lucru o rodea: acasă, în Moldova, ținuse cîteva orătănii în ogradă și se atașase de ele. Iar aici, la Bod, n-ar fi avut cine să le îngrijească. De aceea, cînd s-a înființat la Stupini, în 1948, gospodăria agricolă de stat, s-a repezit într-o duminică să-ntrebe dacă nu le trebuie cumva brațe de muncă. A fost angajată la cîmp pentru că nu exista fermă de păsări.

Uneori întreba pe brigadierul Dumitru Mitroi, tractoristul Toader Ciobanu, și pe secretarul organizației de bază, Gheorghe Doboș, dacă n-ar putea interveni la direcție să se înființeze și un sector avicol. Dar directorul de pe acea vreme, inginerul șef și medicul veterinar Ion Vlad, răspundeau arțăgoși:

— Ia să nu ne mai împuiați urechile cu găinile Caterinei; acum nu se poate și basta!

Așa au trecut anii... Abia în 1953 a fost numit director comunistul Gheorghe State, activist la secția agrară a regiunii de partid. „Mă duc să stau de vorbă cu el..." s-a hotărît Ecaterina Sasu și a ciocănit la ușa directorului. State a ascultat-o cu luare aminte, a cumpănit cele auzite, apoi a răspuns:

— Nu-i rea ideea cu păsările, tovarășă. Dar vezi dumneata, că altu-i năcazul. Cei dinaintea mea n-au prea fost gospodari și avem o seamă de lucrări urgente: grajduri, silozuri magazii, o cantină și o baie pentru salariați... De unde să luăm fonduri și pentru crescătorie? Poate la toamnă dac-om realiza venituri bune din recolte.

Pe toamnă fu chemată la direcție:

— Zici că te pricepi să crești găini?

— D'apăi cum! Și mi-s tare dragi...

— Foarte bine. Să știi că ne vin 100 găini din rasa Rhode Island. Ți le dau pe seamă și dacă vei face treabă bună, înmulțim sectorul...

In 1955 ferma avea 500 găini. Ecaterina Sasu veni din nou la director:

— Tovarășe director! Dac-am avea și incubatoare, am spori grozav sectorul...

Gospodăria, care de acum avea un plan mare, a adus opt incubatoare, hrană specială din Canada și un alt soi de găini, Starckross, ba chiar și niște lămpi cu raze ultraviolete, ca puii să crească mai repede.

De atunci au trecut patru ani. Ferma a devenit o adevărată uzină de fabricat pui — scoate cîte 100.000 pe lună. După modelul incubatoarelor importate, au fost construite pe loc încă 29 bucăți și au fost construite încăperi și curți speciale pentru păsări, gospodăria agricolă de stat Stupini fiind azi cea mai mare crescătorie din țară.

Am stat, de curînd, la taifas cu directorul State. El povestea că la succesele gospodăriei în ceea ce privește creșterea păsărilor în mare măsură a contribuit și harnica crescătoare de pui.

— Ferma ne aduce venituri însemnate, spunea el. Dar mai important este că aprovizionăm pe muncitorii din Orașul Stalin. Am înființat un magazin de desfacere în oraș. Pe lîngă alte produse, desfacem anual milioane de ouă și sute de mii de păsări, plus că aprovizionăm direct cantinele uzinelor „Steagul Roșu", „Ernst Thälmann" și alte fabrici mari.

Am mărit desigur și numărul salariaților la pui: avem 18, plus o brigadieră, Aneta...

— De ce n-ați pus-o pe tovarășa Sasu?

— Dacă n-a vrut să meargă la școala de brigadieri... Zicea că-i prea bătrînă. Dar are leafă bună: cam 700-800 lei pe lună, prime anuale de 1.500 2.000 lei, a primit patru diplome de onoare, au filmat-o și a fost publicată în „Narodnaia Rumînia" din martie, astfel că primește mereu scrisori din U.R.S.S.

— Și copiii?

— Aici, la Stupini, nu mai are decît trei: Sanda, de 21 ani, tot la ferma de păsări, și alți doi mai mici. Ceilalți s-au răspîndit, sînt la posturile lor.

— Nu vrei să pleci acasă, la Onești, tușă Ecaterina? am întrebat-o la plecare. Că moșul e doar acolo...

— Să stea sănătos! a rîs crescătoarea de pui. Acuș are acolo pe Maria, pe Lina, pe Caterina și pe Ștefan... Restul îs pe aici și oi rămîne lîngă ei. Mîine poimîine mă pensionează; nu mi-e teamă c-am s-ajung la ușa copiilor. De altfel mă vedeți: sînt destul de voinică și mai pot munci la păsări.

M. TUDOR

O dorință împlinită

In primăvara acestui an locuitorii satului Sîniob, regiunea Oradea, s-au consfătuit la una din întîlniri cu deputatul lor din sfatul regional Stefan Szanto, despre nevoia amenajării unui dispensar medical. Ei au propus ca acestui scop să-i fie destinat un vechi castel care în trecut aparținuse grofilor stăpîni ai bogățiilor din jur. Sfatul popular regional Oradea studiind această cerință a alocat pentru lucrările de amenajare a castelului 240.000 lei.

Lucrările s-au desfășurat într-un ritm accelerat. In ajutorul constructorilor au venit toți locuitorii comunei în frunte cu comuniștii și deputații. Cetățenii din comună au efectuat mii de ore muncă voluntară a căror valoare se ridică la suma de peste 134.000 lei.

Noul lăcaș din Sîniob inaugurat acum cîteva zile dispune de un cabinet medical pentru adulți și un altul pentru copii, de un staționar pentru copii cu cinci paturi, cabinet dentar, casă de nașteri, aparat röentgen, precum și două locuințe pentru medici. Toate camerele au fost înzestrate cu sobe de teracotă, cu instalații de apă și lumină electrică. Dispensarul a fost prevăzut cu aparatajul medical necesar.

I. POPA
corespondent

LA BAZA DE RECEPȚIE

Zilnic, la baza de recepție din Titu, vin zeci de care încărcate cu sfeclă de zahăr. In fotografie: colectiviștii din Ungureni predînd sfecla contractată.

DIN VREMEA DE ALTĂDATĂ

Suferințele țăranului Grigore Dorobanțu

Faptele s-au întîmplat în august 1911. Printre țăranii care robeau pe moșia fraților Seceleanu din Roset-Volnași (Ialomița) se afla și Grigore Dorobanțu. Era sărac Dorabanțu dar știa carte, citise unele broșuri socialiste, se apropiase astfel de mișcarea muncitorească și-și dădea seama că viața țăranilor poate fi îmbunătățită numai prin unire, organizare și luptă.

Denunțat, Dorobanțu a fost arestat, băgat la închisoarea din Călărași. La interogatoriu, procurorul Mironescu l-a maltratat în mod groaznic. Zbirii polițienești vroiau să-l declare nebun și să-l bage într-un ospiciu. Dar să lăsăm victima însăși să povestească cum s-au petrecut lucrurile. Grigore Dorobanțu a trimis o scrisoare din arestul preventiv din Călărași ziarului „Romînia muncitoare" cu următorul cuprins:

„Călărași 1911 (Arestul preventiv).

Cînd vă scriu aceste rînduri sînt așa de greu bolnav încît aproape nu văd cu ochii. Procurorul Mironescu m-a bătut în mod sălbatic, lovindu-mă cu pumnii în fălci. Medicul închisorii, un anume Buda, în loc să-mi dea căutarea necesară, mi-a administrat o doză de chinină, zicînd: „Ia această doctorie, anarhistule, ca să te înveți minte; te-ai găsit tu să pui țara la cale!".

Acum am aflat că vor să mă califice de nebun și să mă interneze într-un ospiciu. Sufăr grozav.

Vă rog interesați-vă de soarta mea, căci altfel mă vor omorî tirqnii aici.

Grigore Dorobanțu"

Muncitorii de la oraș, care luptau în organizațiile lor de clasă împotriva regimului burghezo-moșieresc, săriră în ajutorul fratelui lor, luptător în mijlocul țăranilor. S-au ținut întruniri, s-au votat moțiuni de protest, s-au trimis delegații la ministerul de interne.

Văzînd că organizațiile muncitorești iau apărarea țăranului Grigore Dorobanțu, uneltele stăpînirii burghezo-moșierești au căutat să-l înfricoșeze prin diferite mijloace de teroare.

Dar Grigore Dorobanțu rămase ferm pe poziția lui de clasă, susținînd că îndemnul țăranilor la organizare pentru a cere moșierului o hrană mai bună la munca de robi pe care o depuneau era un drept la care nu renunță

Pentru această îndrăzneală, pentru vorbele lui rostite în fața judecătorilor burghezi, cu toate că acțiunea lui nu contravenea legilor scrise, Grigore Dorobanțu a stat cinci luni la închisoare, în prevenție, apoi a mai fost condamnat la alte trei luni.

Așa pățeau în anii regimului burghezo-moșieresc țăranii care cereau o mîncare omenească după munca lor de robi pe moșiile proprietarilor.

A predat peste 800 de tone de grîu

Gospodăria colectivă „Prietenia Romîno-Coreeană" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, a predat statului întreaga cantitate de grîu contractată și cerealele datorate pentru muncile S.M.T. S-au predat astfel 500.000 de kg. de grîu contractat cu statul și 303.000 de kg de grîu pentru muncile executate de S.M.T.

In felul acesta contribuie colectiviștii din Făcăeni la formarea fondului centralizat, la dezvoltarea schimbului dintre sat și oraș.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

Recoltează floarea-soarelui cu o combină de grîu

Consfătuirea a avut loc la umbra unor salcîmi. In loc de scaune participanții stăteau pe niște trunchiuri de copac. Subiectul consfătuirii, o combină de grîu care sta nesimțitoare față de frămîntările celor din jurul ei.

La consfătuire luau parte: directorul gospodăriei agricole de stat din Rătești, raionul Topoloveni, inginerul Croicu Nicolae, organizatorul de partid Nițu Stan, inginerul zootehnist Ionescu Nicolae și mecanicul batozar Nicolae Ionescu cu ajutorul său.

In timp ce acolo, la umbra salcîmilor, se ținea acea neobișnuită consfătuire, printre lucrătorii gospodăriei se discutau cele petrecute c-o zi înainte.

Unul bun de glume își dădu cu părerea.

— Au de gînd să facă din pușcă, biciușcă. Unde s-a mai pomenit să culegi floarea-soarelui cu combina de recoltat grîu?

— Și ce-au făcut? întreba unul mai curios.

— Ce să facă? Au stricat mașina. Au îndopat-o cu pălării și bețe de floarea-soarelui de era să crape. Dar tovarășul director o ține morțiș înainte că trebuie să reușească. Mecanicul în loc să-l potolească e de aceeași părere. Ceilalți toți la fel, numai mașina o ține pe a ei. Nu vrea să secere floarea-soarelui și pace. Ia o gură, două, dar floarea-soarelui nu-i pai și pălăriile îi stau în gît și se înfundă ca un sac.

In timp ce pe de lături se discută pățania combinei care a înghițit floarea-soarelui, sub salcîmi se analiza serios cauza insuccesului.

— Ciururile de sub cai se termină de-asupra transportorului melc din spate. Pălăriile bătute cad pe melc și acesta le duce la cupe și din nou la tobă. Aceasta cred că-i cauza înfundării, își dădu cu părerea inginerul Croicu.

— Atunci înădesc pînza ciururilor cu o tablă găurită, suspendată la capătul de-afară pe cîrlige mobile și pălăriile scuturate de semințe vor fi aruncate afară; o parte aruncate de cai, iar restul de ciururi pe tabla prelungitoare, a zis mecanicul batozar Nicolae Ionescu.

— Să încercăm, au zis mai mulți dintre cei adunați.

După cîteva ceasuri inovația era gata. Emoționați toți cei care luaseră parte la consfătuire au plecat în grup în urma combinei către cele 150 de ha. cu floarea-soarelui a gospodăriei.

Nicolae Ionescu a ridicat sus hederul și pînza cu cuțite a început să țăcăne fulgerîndu-și ascuțiturile, apoi mașina a intrat în lan. A mers un metru, doi, zece și de odată s-au auzit chiote de bucurie. Combina nu se mai înfunda.

Un mănunchi de oameni dîrzi îi găsise rostul și așa a început recoltarea florii-soarelui cu combina de recoltat grîu. Această inovație va aduce gospodăriei o economie de 30.000 lei și o scurtare a timpului de lucru cu opt zile.

Dar tehnicienii de la gospodăria de stat a tineretului de la Rătești, au mai înfăptuit un lucru de seamă. Ei au remorcat la combină o remorcă. In remorcă se adună direct din combină, pălăriile de floarea-soarelui care sînt puse direct la siloz unde o tocătoare lucrează de zor.

I. TERBESCU

Echipa de dansuri a căminului cultural Frumoasa din regiunea București executînd un frumos dans romînesc.

Pe urmele materialelor publicate

„În gospodăriile de stat și colective din regiunea București ritmul însilozării furajelor trebuie grăbit"

In ziarul „Agricultura Nouă" nr. 554 din 18 august a.c., a fost publicat sub titlul de mai sus, un raid-anchetă asupra felului cum se desfășoară în regiunea București munca de însilozare a furajelor și în special a porumbului furajer. Raidul-anchetă sublinia rezultatele bune obținute în raionul Urziceni. Slobozia, Călărași, dar și pe cele rele constatate în multe unități cooperatiste din raionul Alexandria.

Imediat după apariția raidului-anchetă, secția agricolă a sfatului popular a raionului Alexandria, a trecut la fapte. După cum se arată în răspunsul trimis redacției, au fost mobilizați toți președinții gospodăriilor agricole colective care au primit recomandări de ce trebuie să facă. De asemenea, organele tehnice ale secției agricole au fost repartizate pe grupe de comune pentru a sprijini această acțiune. Ca urmare a măsurilor luate, după cîteva zile s-au înregistrat rezultate bune în acțiunea de însilozări.

In cadrul aceluiași raid-anchetă a apărut o caricatură prin care era criticată conducerea S.M.T.-ului Budești, raionul Oltenița, că n-a trimis la timp tocătorile de nutreț unităților agricole cooperatiste pe care le deservește.

După 10 zile, conducerea S.M.T.-ului în cauză a răspuns redacției recunoscînd justețea criticii aduse și arătînd că tocătorile mecanice au fost trimise unităților respective și lucrează din plin. Totodată, în răspuns este înserat și angajamentul conducerii S.M.T.-ului Budești că pe viitor se va strădui ca muncile agricole de sezon să fie executate la timp.

„Cam" rar

La capătul coridorului format de un grilaj pe care se cațără vița de vie se află panoul fruntașilor. Figurile expresive din fotografii se văd destul de bine. Explicațiile de sub fotografii sînt însă aproape șterse. Cu greu deslușim: „Șaramet Ion, muncitor viticol la secția Valea Largă" — și mai departe meritele pentru care a fost declarat fruntaș.

„În cinstea zilei de 1 Mai" — stă scris. Nu cumva e greșit dactilografiat? Nu. Tot în cinstea lui 1 Mai a fost pusă la panou și fotografia lui Gheorghe Pavel, muncitor acordant la secția Bucov și a lui Nicolae Duca, muncitor viticol la secția Valea Largă — tuturor celor vreo 15 fruntași.

Prin fața panoului trecuse cu cîteva minute mai înainte tovarășul Constantin Savu, președintele comitetului de întreprindere. Așa cum de altfel trece zilnic. Dar se vede că obișnuit cu peisajul n-a făcut nici o legătură între începutul lunii septembrie și panoul de la capătul coridorului.

„Cam" rar se stabilesc fruntașii în producție la gospodăria de stat din Valea Călugărească.

M. I.

EXPOZIȚIA AGRICOLĂ A RAIONULUI JIMBOLIA

In vederea popularizării rezultatelor obținute de către colectiviști și mecanizatori, sfatul popular raional Jimbolia a organizat o interesantă expoziție agricolă. In cadrul expoziției au fost expuse cele mai felurite produse agricole, legumicole, industriale, grafice care ilustrează producțiile obținute în ultimii trei ani, grafice care reprezintă întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective.

Vizitînd această expoziție, oamenii muncii au putut vedea metodele înaintate pe care le aplică colectiviștii, muncitorii, gospodăriile de stat, cu ajutorul cărora au reușit să obțină producții nemaiîntîlnite pînă acum.

Colectiviștii, mecanizatorii de la gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri aplicînd regulile agrotehnice înaintate, semănînd la timp, aplicînd lucrările de întreținere la timp, folosind sămînță de soi tratată și condiționată, au obținut însemnate producții medii pe raion: la grîu de 1.871 kg. la ha., la orz 2290 kg. și la ovăz 1790 kg. la ha.

Gospodăria agricolă colectivă „V. Maiacovschi" din Comloșul Mare, a obținut de pe o suprafață de 150 ha. însămînțată cu grîu Odvoș 241, o producție medie la hectar de 2.300 kg. sau gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din Comloșul Mic care de pe o suprafață de 80 ha. a obținut o producție de 2.400 kg. la ha., iar gospodăria agricolă de stat Grabați pe unele parcele a obținut o producție de 7.416 kg. la ha., iar pe o suprafață de 200 de ha. 4.311 kg. la ha. Și gospodăria agricolă de stat Jimbolia a scos la grîu o producție de 3.937 kg. la ha.

Rezultate îmbucurătoare sînt și la recolta de orz de la gospodăria de stat Jimbolia. De pe o suprafață de 100 ha. a obținut o producție de 3.586 kg. la ha.

La expoziție sînt prezentate și exponate de porumb, sfeclă de zahăr din recolta acestui an. Vizitatorii au fost impresionați de producțiile evaluate care se vor obține. Gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din Comloșul Mic va obține o producție de 6.000 kg. porumb știuleți la ha., gospodăria de stat Grabați 5.200 kg. la ha., iar gospodăria agricolă colectivă „Comuna din Paris" din comuna Checea a și obținut la sfecla de zahăr recoltată o producție de 50.000 kg. la ha.

Expoziția ilustrează, de asemenea, dezvoltarea mecanizării agriculturii în raionul Jimbolia înzestrată astăzi cu cele mai noi mașini moderne ca și unitățile socialiste fruntașe din raion, care au terminat primele recoltatul și treieratul păioaselor și totodată și-au achitat obligațiile față de stat.

Astfel numai gospodăriile agricole de stat din raion au predat statului, peste plan, 150 vagoane grîu.

In numai cîteva zile expoziția a fost vizitată de aproximativ 25.000 oameni ai muncii din orașul și raionul Jimbolia.

Ing. FAUR IOSIF
corespondent

La început de an școlar

Toate cele 7 școli din comuna Cîndești, raionul Buhuși, sînt gata pentru primirea elevilor. Sălile de clasă au fost văruite, băncile reparate. Deasupra intrărilor principale a fost prinsă lozinca: „Bine ați venit școlari!".

Au fost procurate lemnele de foc, s-au curățat curțile și reparat gardurile.

In acțiunea de pregătire a școlilor pentru deschiderea anului de învățămînt s-au evidențiat deputații comunali Marieta Culbece, Gheorghe State și Dumitru Culbece.

TACHE VASILACHE
corespondent

Comitetul de întreprindere a sprijinit activ pregătirile pentru campania agricolă de toamnă

La 10 august, stațiunea de mașini și tractoare Inotești din raionul Cricov, a terminat treierișul realizîndu-și planul în proporție de 149,3 la sută. Realizări de seamă au fost obținute și la executarea arăturilor adînci de vară. Plan: 4.885 de hantri, realizat: 6.135 de hantri, ceea ce în procente reprezintă 125 la sută.

— Succesele obținute de S.M.T.-ul nostru în campania de vară, se datoresc muncii entuziaste a tuturor mecanizatorilor stațiunii, care, antrenați în întrecere socialistă s-au străduit să întîmpine cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, cu realizări care să-i situeze printre fruntași, îmi spune tov. Răducanu Gheorghe, președintele comitetului de întreprindere.

Da. Mecanizatorii de la stațiunea de mașini și tractoare Inotești, sînt oameni harnici, unul și unul, dornici să contribuie cu toate puterile și cunoștințele lor la executarea unor lucrări de bună calitate și obținerea de producții mari la hectar. Dar nu-i mai puțin adevărat că și munca sindicală desfășurată permanent de comitetul de întreprindere, și-a spus cuvîntul. Comitetul a antrenat pe toți tractoriștii în întrecere și stațiunea nu mai are astăzi mecanizatori care să lucreze sub plan. Unii, ca Dinu Gh. Alexandru au îndeplinit în campania de vară cîte un plan și jumătate.

Despre munca sindicală desfășurată de comitetul de întreprindere al S.M.T.-ului, mi-a vorbit tov. Constantin Rîpa, directorul stațiunii:

— In timpul campaniei de vară, mi-a spus dînsul, comitetul sindical a urmărit cu atenție prin membrii săi, prin organizatorii de grupe și comisia de întreceri, atît realizările brigăzilor, cît și ale oamenilor în întrecerea socialistă. Acestea au fost apoi popularizate prin foaia volantă a stațiunii, care se difuza decadal, prin ședințele și consfătuirile de producție ale mecanizatorilor, chipurile fruntașilor și-au găsit locul pe panoul de onoare etc.

★

In aceste zile mecanizatorii de la stațiunea de mașini și tractoare Inotești, așteaptă nerăbdători începerea din plin a campaniei agricole de toamnă pentru care s-au pregătit temeinic: mașinile sînt reparate, terenul e arat etc. Astfel, toate cele 57 tractoare, 20 semănători, peste 100 de grape, 20 de discuitoare etc., sînt puse la punct gata de a începe treaba, iar la contractări planul de lucrări a fost depășit cu aproape 7.000 de hantri contractîndu-se peste 18.000 de hantri în loc de 11.679 cît au avut în plan.

— Aceasta dovedește că cele 12 gospodării colective precum și cele 60 de întovărășiri pe care le deservim, sînt mulțumite de munca noastră și și-au dat și mai bine seama că lucrîndu-și pămîntul cu mașinile și tractoarele îi pot smulge roade bogate, ne spunea tov. Rîpa.

Aportul comitetului de întreprindere s-a făcut simțit și în munca de pregătire pentru campania de toamnă. In acest scop, comitetul a întocmit un minuțios plan de măsuri care, după ce a fost discutat în adunarea generală ținută cu prilejul încheierii campaniei de vară, a fost prelucrat în grupele sindicale. Cu această ocazie, s-a arătat planul pe care-l are de executat S.M.T.-ul în campania de toamnă. Planul a fost defalcat pe fiecare brigadă și om în parte. In ședințele de grupe sindicale, brigăzile și tractoriștii și-au luat angajamente de a depăși sarcinile ce le revin din plan. Printre aceștia, se numără tractoriștii Dăncescu Gh., Rădulescu Gh. și încă mulți alții, precum și brigada I-a și a V-a etc. Multă atenție a manifestat comitetul sindical și în privința condițiilor de trai pentru mecanizatori în campanie. El s-a ocupat îndeaproape de pregătirea vagoanelor-dormitor și a înzestrării acestora cu cele necesare: sobe, paturi, așternut, veselă, biblioteci volante, puncte sanitare etc. Pentru a-și îndeplini și mai bine sarcina de a populariza succesele și combate delăsările oamenilor și brigăzilor în campanie, comitetul de întreprindere studiază acum modul cum poate îmbunătăți ținerea evidenței întrecerii socialiste și antrenarea tuturor mecanizatorilor în întrecere. Aplicării cu strictețe a normativelor tehnice la păstrarea și îngrijirea mașinilor, la executarea lucrărilor de calitate și totodată la realizarea de cît mai multe economii i s-a acordat, de asemenea grijă deosebită. De aceea, tov. Răducanu Gheorghe este convins că în campania de toamnă stațiunea de mașini și tractoare Inotești va depăși cu mult angajamentul de a realiza economii în valoare de 300.000 lei, prin reducerea consumurilor la carburanți, piese de schimb etc.

Față de alte stațiuni cunoscute de mine, la S.M.T. Inotești munca sindicală are rezultate mai bune. Comitetul de întreprindere de aici n-a folosit, după cum se vede, decît metode care, de obicei, sînt folosite pretutindeni. Le-a folosit însă cu perseverență. Stăruința în muncă, aceasta e cheia succeselor.

GH. BACIU

Cointeresarea colectiviştilor în mărirea producţiei

Gospodăria colectivă din Săcădate, raionul Sibiu, deşi a fost înfiinţată în anul 1950, nu a cunoscut pînă în anul 1958 o dezvoltare potrivit condiţiilor pe care le are. Producţiile realizate la hectar au fost sub nivelul posibilităţilor, de asemenea creşterea animalelor, a fost slab dezvoltată, deşi condiţiile de furajare sînt dintre cele mai bune.

In anul 1958 din iniţiativa organizaţiei de partid din gospodărie, consiliul de conducere a introdus retribuirea după muncă şi producţie. Consiliul de conducere, ajutat de tehnicianul gospodăriei, a repartizat culturile prăşitoare pe fiecare braţ de muncă, revenind cîte 75 ari de porumb, 28 ari de cartofi, 17 ari de sfeclă de zahăr şi 4 ari de floarea-soarelui. Pentru a cunoaşte cîte zile-muncă îi revine fiecărui colectivist, au fost calculate zilele-muncă pentru fiecare lucrare în parte potrivit normelor aprobate de adunarea generală. In felul acesta colectiviştii au ştiut de la început cîte zile-muncă vor realiza, dacă vor executa toate lucrările planificate şi dacă vor obţine producţia planificată, sau o vor depăşi.

Pentru a nu dezavantaja pe unii şi favoriza pe alţii la planificarea producţiei s-a luat în consideraţie în primul rînd fertilitatea solului de pe fiecare tarla. Astfel, s-au planificat producţii diferenţiate la porumb. Pe o tarla s-au planificat 2.200 kg boabe la ha, iar pe alta 1.800 kg. La sfecla de zahăr producţia a fost planificată astfel: pe o tarla, 21.000 kg la ha, pe alta 25.000 kg, iar pe alta 30.000 kg la ha; la cartofi şi floarea-soarelui producţia a fost planificată uniform deoarece fertilitatea solului era aceeaşi.

Prin aplicarea acestei metode, pe lîngă sporirea producţiei s-a îmbunătăţit şi participarea colectiviştilor la muncă. Dacă în anul 1957 participarea colectiviştilor la muncă era între 50—60 la sută, în 1958 s-a ajuns la sută la sută.

Astfel, luînd parte cu toţii la muncile din gospodărie, colectiviştii din Săcădate au reuşit să scurteze perioada executării diferitelor lucrări. O praşilă care înainte dura 20—30 de zile, în 1958 s-a făcut în 5—8 zile.

Participarea la lucru a tuturor colectiviştilor, executarea în timpul optim şi de bună calitate a muncilor agricole şi respectarea planificării de zile-muncă efectuate au fost hotărîtoare în realizarea de producţii sporite la ha, au dus la ridicarea valorii zilei-muncă.

Făcînd o comparaţie între anul 1957 cînd se lucra de-a valma şi anul 1958 cînd s-a aplicat sistemul retribuirii şi după producţie, reies următoarele:

In anul 1957, pentru cultura porumbului au fost prestate 10.150 zile-muncă şi s-a obţinut o producţie de 184.094 kg, revenind pentru fiecare zi-muncă 18,232 kg. Pentru cultura cartofului au fost efectuate 3.246 zile-muncă, obţinîndu-se o producţie globală de 244.588 kg, revenind 75,355 kg pentru o zi-muncă.

In anul 1958, cînd s-a aplicat retribuirea suplimentară, s-au prestat la aceeaşi suprafaţă cultivată cu porumb un număr de 5.684 zile-muncă, realizîndu-se o producţie globală de 202.343 kg revenind pentru o zi-muncă 35,5 kg. La cultura cartofului au fost prestate 4.672 zile-muncă obţinîndu-se o producţie totală de 429.418 kg. ceea ce înseamnă că la o zi-muncă revin 92 kg.

Din cele de mai sus, reiese limpede faptul că în anul 1958, — cînd s-a aplicat retribuirea suplimentară — o zi-muncă prestată în gospodărie a adus o producţie globală cu aproape 100 la sută mai mare decît în anul 1957.

De notat este faptul că condiţiile în care s-a lucrat în anul 1958 au fost mai puţin favorabile decît în anul 1957, iar în ceea ce priveşte mecanizarea lucrărilor nu s-a deosebit aproape de loc.

Cointeresarea materială a colectiviştilor a influenţat pozitiv întreaga activitate a gospodăriei. Dacă facem o comparaţie a numărului de animale care au existat în anul 1957 şi care există în prezent, reiese următoarea situaţie: (vezi tabelul).

ANUL	TOTAL TAURINE	DIN CARE VACI	TOTAL PORCINE	DIN CARE SCROAFE	TOTAL OVINE	DIN CARE OI-MAME
1957	81	22	18	7	327	246
1958	96	45	43	22	563	409
1959	130	58	154	25	1152	766

Se constată că aplicarea retribuirii suplimentare a sporit interesul colectiviştilor pentru dezvoltarea creşterii animalelor de producţie, al căror număr din anul 1957 şi pînă în prezent s-a ridicat cu peste 100 la sută.

Odată cu creşterea numărului de animale a sporit şi producţia pe cap de animal cît şi producţia vegetală influenţînd în mod pozitiv asupra valorii zilei-muncă.

Obţinînd cu un număr redus de zile-muncă producţii sporite valoarea zilei-muncă a crescut simţitor. Astfel, în 1958 familia colectivistului Andraş Mihai a primit drept retribuire suplimentară 1.200 kg porumb şi 1.510 kg cartofi, iar colectivistul Liulea Ion a primit 783 kg porumb şi 604 kg cartofi.

Am relatat doar cîteva aspecte din aplicarea sistemului de retribuire nu numai după muncă ci şi după producţie în gospodăria colectivă Săcădate.

Este necesar să se ia încă de pe acum toate măsurile pentru a se pune la punct lucrările preliminare în vederea recoltării plantelor prăşitoare. Numai astfel metoda retribuirii după muncă şi producţie va da roadele aşteptate.

C. DIACONESCU

Cifre şi fapte din gospodăriile colective

● Gospodăriile colective din regiunea Piteşti, au obţinut în vara aceasta producţii sporite de cereale. Bunăoară, gospodăria colectivă din Văleni-Podgoria a obţinut 2.250 kg grîu la hectar, cea din Suteşti — 3.400 kg grîu la hectar, cea din Noapteş — 2.035 kg, iar gospodăria colectivă „Steaua Roşie" din Potcoava a obţinut 3.056 kg orz la hectar.

● *Pînă la jumătatea lunii august, cele 350 de oi mulgătoare ale gospodăriei colective „Horia, Cloşca şi Crişan" din comuna Bogdăniţa, raionul Bîrlad, au adus gospodăriei un venit de aproape 62.000 lei.*

● Colectiviştii din Nojlac, raionul Aiud, au obţinut în vara acestui an 2.600 kg grîu la hectar, datorită bunei pregătiri a terenului, folosirii seminţei triorate şi tratate, precum şi bunelor lucrări de întreţinere a culturilor.

● *Colectiviştii din Ghimbav, regiunea Stalin, au obţinut anul acesta 2.730 kg de grîu la hectar, drept urmare a muncii cu maşinile şi tractoarele S.M.T. şi a aplicării cu stricteţe a regulilor agrotehnice.*

● In gospodăriile colective din raionul Huşi au fost construite în acest an 33 magazii cu capacitatea de 10—20 vagoane fiecare, 8 grajduri pentru vite mari cu capacitatea de 50 capete fiecare şi numeroase ateliere de lemnărie şi fierărie. Printre gospodăriile colective care au ridicat aceste construcţii se numără cele din Tîrzii, Oţetoaia, Boteşti, Duda şi altele.

Rezultatul îndeplinirii angajamentelor: 826.000 de lei economii

Lupta susţinută pentru economii peste plan s-a pornit imediat după Plenara din noiembrie 1958 a C.C. al P.M.R. Colectivul de muncă al gospodăriei de stat Roşia a cîntărit posibilităţile unităţii şi a hotărît: vom obţine 960.000 de lei economii în 1959. De atunci angajamentul a fost mărit în trei rînduri. Astăzi, el se ridică la 1.417.201 lei. După cum se vede, calculat precis pînă la un leu, pentru că angajamentele luate de muncitori nu se bazează pe presupuneri ci pe posibilităţile reale din gospodărie.

Traducerea în viaţă a angajamentelor a început din prima zi a anului, iar bilanţul primei etape s-a făcut la 23 August. Bilanţul a fost îmbucurător. Faţă de cei 576.000 lei cît se prevedea să se economisească pînă la această dată se economisise cu un sfert de milion mai mult, adică 826.000 lei.

In primul rînd se situează economiile ce provin din reducerea cheltuielilor ce iau parte direct la formarea preţului de cost al produselor. Volumul planificat al cheltuielilor pe unitatea de suprafaţă cultivată a fost redus cu aproape 1.500 de lei la hectarul de grădină şi cu 500 de lei la hectarul de vie. Economia s-a realizat prin reducerea consumurilor de materiale. Rezultatele ar fi fost şi mai bune dacă în aceste două sectoare precum şi în livada de pomi nu se făcea risipă de muncă vie. La grădina de legume. fondul de salarii a fost depăşit cu 960 lei la hectar de către secţia „Alba" şi cu 858 lei de secţia „30 Decembrie". Din cauză că productivitatea muncii n-a crescut în măsura cuvenită, gospodăria a avut unele neajunsuri în privinţa executării la timp a lucrărilor.

Depăşirea producţiei planificate a fost o importantă sursă de economii şi venituri peste plan. Aceasta a fost cu putinţă datorită faptului că, la o producţie mai mare, baremul de cheltuieli la hectar a rămas acelaşi sau — cum e cazul grădinii — a fost chiar mai mic decît cel prevăzut prin plan.

Este ştiut că extinderea mecanizării economiseşte munca vie şi duce, atunci cînd e aplicată corect, la înglobarea unei cantităţi mai mici de muncă în unitatea de produs. Bazîndu-se pe acest fapt, gospodăria îşi propusese ca la numărul actual de vaci de lapte să reducă 6 posturi de mulgători prin introducerea mulsului electric.

S-ar fi obţinut astfel economii de ordinul miilor şi s-ar fi rezolvat în modul cel mai bun problema măririi numărului de vaci fără a fi nevoie de noi muncitori care nu se găsesc uşor şi sînt aduşi de regulă de la mari depărtări. Economia propusă nu s-a realizat, deoarece secţia mecanică n-a pus la punct aparatura necesară mulsului electric. Pe lîngă că nu s-au realizat economiile propuse, gospodăria, care trebuie să mai cumpere acum vaci de lapte, se vede în situaţia de a nu avea îngrijitori şi mulgători pentru ele.

O zicală spune că strop cu strop se face marea. N-am calculat la cît se ridică suma economiilor mici realizate de muncitorii gospodăriei agricole de stat Roşia. Cert este că, dacă am aduna economiile de ordinul zecilor, sutelor, miilor — începînd cu a lui Iova Oprea care-i numai de 30 de lei — am obţine o sumă foarte mare. Am obţine o sumă ce depăşeşte suta de mii. Şi apoi nu este numai valoarea economiei în sine.

Organizaţia de partid, comitetul de întreprindere şi conducerea gospodăriei au reuşit să imprime majorităţii muncitorilor ideea că economiile mari se obţin şi leu cu leu. De aici şi marele număr de economii mici. Cineva a propus să se valorifice florile din curtea gospodăriei. S-au obţinut 900 de lei şi se vor mai obţine încă 600. Altcineva să se valorifice foile de viţă. Propunerea a adus cu o mie de lei mai mult decît prima. Prin fabricarea bulionului din roşiile ce nu se pot vinde se obţin 16.000 de lei. Deşi nimeni n-a lansat-o special se poate spune că-n gospodăria Roşia se munceşte după lozinca: „să fie valorificat tot ce poate folosi". Ghinda, fulgii păsărilor, balastul şi nisipul de pe terenurile neproductive, floarea de tei, frunza de viţă sînt numai o parte din „mărunţişurile" pe care muncitorii gospodăriei agricole de stat Roşia le-au trecut la capitolul „izvor de venituri" peste plan.

Am spus mai înainte că nu toate angajamentele au fost îndeplinite întocmai. Cauza neîndeplinirii nu constă în faptul că ele ar fi depăşit posibilităţile real existente, ci în faptul că nu s-au luat totdeauna măsurile organizatorice necesare. Cît priveşte posibilităţile, trebuie spus din capul locului că ele sînt mai mari decît s-a prevăzut în angajamente. Aşa se şi explică de ce numai pînă la 30 iunie îngrijitorii de porci au realizat în afara angajamentelor economii de peste 50.000 lei prin reducerea de la 5,5 la 4,5 a numărului de unităţi nutritive necesare pentru un kg. de spor creştere în greutate. La zeci de mii de lei se ridică şi economiile făcute în afara angajamentelor de către muncitorii secţiei mecanice şi ai staţiei de incubaţie.

Rezultă de aici că în gospodăria de stat Roşia care a obţinut succese de seamă în realizarea de economii mai sînt încă numeroase rezerve ce pot fi puse în valoare imediat.

Se cere însă ca pe lîngă munca politică să fie depuse şi mai multe străduinţe de ordin organizatoric şi administrativ. Mai întîi trebuie închise cu grijă toate canalele care duc la pierderi. Gospodăria Roşia va realiza circa 100.000 de lei peste plan numai prin valorificarea lăptişorului, un produs apicol care se obţine greu, costă scump şi este foarte căutat.

Or, nefiind păstrate cu grijă, 200 de grame din acest produs s-au alterat. Pe lîngă paguba materială în valoare de cîteva mii de lei, trebuie de luat în seamă şi faptul că am lipsit pe cei suferinzi de acest preţios medicament. Neglijenţe „mărunte" se găsesc în aproape fiecare sector: un şef de echipă n-a cules roşiile la timp şi s-au depreciat; cîţiva mulgători au băgat vacile de-a valma într-o tarla cu porumb furajer semănat în mirişte şi l-au călcat, făcînd inutilizabil circa 50 la sută din el etc.

Lichidînd astfel de neglijenţe volumul economiilor şi al veniturilor peste plan va putea fi sporit simţitor.

El va putea fi sporit, de asemenea, prin adoptarea unor iniţiative din industrie complet aplicabile şi în agricultură. Mă refer la iniţiative ca: „de la fiecare muncitor şi tehnician o propunere de economii". O astfel de iniţiativă dezvoltă spiritul creator al muncitorilor, este mobilizatoare, antrenantă.

Evidenţa economiilor realizate pe brigadă şi pe muncitor, popularizarea fruntaşilor în lupta pentru economii şi stimularea materială a celor cu realizări mari sînt de asemenea măsuri ce duc neîndoielnic la rezultate bune.

Realizările de pînă acum ale gospodăriei agricole de stat Roşia dau siguranţa că angajamentul de a economisi pînă la sfîrşitul anului 1.417.201 lei va fi nu numai îndeplinit.

MARCEL CALIANU

Sărbătoarea împărţirii avansului

Colectivistul Mirea Corbu s-a sculat în dimineaţa aceea mai devreme ca de obicei. Ai casei nu s-au mirat că la drept vorbind dis-de-dimineaţă se scoală el întotdeauna, mai ales cînd are treburi urgente.

In dimineaţa aceea, însă, nu avea altceva de făcut decît să pregătească locul unde avea să ducă bucatele din gospodăria colectivă. Era aşadar, ziua cînd în gospodărie urma să se împartă avansul de 40 la sută; era ziua cînd colectiviştii aveau să se bucure de roadele muncii lor şi printre aceştia se număra fireşte şi Mirea Corbu. Şi după ce a mai deretecat prin curte, a pornit încet spre sediul gospodăriei colective, unde începuseră să sosească colectiviştii — prietenii şi tovarăşii săi de muncă.

Soarele de sfîrşit de august se ridicase cam de vreo trei suliţi pe bolta cerului albastru şi fără pic de nor. In sat era linişte. Pe uliţele curate şi drepte, grupuri-grupuri de bărbaţi şi femei grăbeau pasul, spre sediul gospodăriei. Era printre ei şi Marin Peiu şi Stan Petcu şi Grigore Peleanu.

★

Şedinţa a început. Toţi colectiviştii din Ghizdaru, raionul Giurgiu, ascultă cu luare aminte citirea dării de seamă. Citeşte tov. Niculaie Brătan, preşedintele gospodăriei.

— ...La grîu am obţinut în medie 1.400 kg la hectar, la orz 2.000 kg la hectar. Numai din grîul vîndut statului pe bază de contract, gospodăria noastră colectivă a încasat...

Mirea Corbu ascultă ca şi ceilalţi iar cînd preşedintele anunţă că pentru fiecare zi-muncă colectiviştii din Ghizdaru vor primi drept avans de 40 la sută cîte 2,500 kg. grîu şi orz, precum şi cîte 5 lei, gîndul îi zboară la sacii plini pe care îi va duce astăzi acasă şi pe care îi va aşeza cu drag acolo unde le-a pregătit locul dis-de-dimineaţă.

Cum este om isteţ la minte, a şi făcut socoteală: „Va să zică eu şi familia am făcut 600 zile-muncă, primim deci ca avans numai bani numerar 3.000 lei, başca grîu şi orzul". La grîu i-a fost mai greu să facă socoteala, dar tot şi-a dat seama cît va primi.

In vremea asta preşedintele îi pomenea numele:

— Colectivistul Mirea Corbu primeşte ca avans pentru 600 zile-muncă efectuate pînă acum, 1.500 kg grîu şi orz şi 3.000 lei; Gheorghe Dincă, pentru 550 zile-muncă primeşte 1.375 kg grîu şi orz şi 2.750 lei...

Şedinţa s-a terminat în aplauzele puternice ale colectiviştilor. In sală nu a mai rămas decît preşedintele gospodăriei cu cîţiva colectivişti din consiliul de conducere.

In acest timp, de la magazia gospodăriei au pornit căruţele, una după alta, pline cu saci de grîu. Merg acum la colectivişti acasă, ducînd rodul hărniciei lor.

Mirea Corbu, îmbujorat la faţă, încarcă sacii în căruţă şi porneşte apoi spre casă, vesel ca un copil.

Impărţirea avansului la gospodăria colectivă din Ghizdaru, a fost o sărbătoare care înseamnă pentru colectivişti imbold spre noi succese.

TRAIAN BARBALATĂ
corespondent

O dovadă a vieţii îmbelşugate

Viaţa fericită şi îmbelşugată a membrilor gospodăriei colective „7 Noiembrie" din Codlea, regiunea Stalin, se vede şi în numeroasele case ce le-au construit şi mai sînt în curs de construire. In fotografie: aspect general din noul cartier al colectiviştilor

La gospodăria de stat Drăgăşani

Pregătirile pentru vinificaţie se apropie de sfîrşit

Prin preluările din acest an, suprafaţa ocupată de vii a gospodăriei agricole de stat Drăgăşani s-a mărit cu 148 de ha. Dacă adăugăm la aceasta şi faptul că după estimări producţia planificată va fi depăşită, ne dăm seama că sarcinile cu privire la pregătirile în vederea recoltării şi vinificaţiei au fost de data aceasta mai mari.

— Lucrătorii noştri s-au străduit însă să facă faţă cu cinste acestor sarcini, mi-a spus tov. Aslan, directorul G.A.S., astfel că pregătirile pentru lucrările ce vor începe în scurtă vreme sînt pe terminate.

Intr-adevăr, m-am convins că şefii secţiilor s-au preocupat din vreme de asigurarea braţelor de muncă necesare la recoltatul strugurilor. In acest scop au fost încheiate contracte de lucru cu peste 400 de muncitori zilieri din satele Ştefăneşti, Gusaeni, Gura Boului şi altele. S-a făcut totodată repartiţia muncitorilor în cele 29 de brigăzi ale gospodăriei. De asemenea, au fost revizuite şi reparate 5 autocamioane, 20 de trocuri şi 20 de căruţe care vor transporta strugurii la centrele de vinificaţie.

Merită a fi subliniat că conducerea gospodăriei a acordat o deosebită atenţie asigurării spaţiului de înmagazinare a vinului. Intre altele s-au făcut eforturi lăudabile pentru a se termina la timp o hrubă cu o capacitate de 35 de vagoane situată la secţia Intîia Maroteşti. Folosind resurse locale s-au mai amenajat alte două crame cu o capacitate de 20 de vagoane de must. Utilajul necesar lucrărilor de vinificaţie: cele 6 prese mecanice acţionate cu motoare cu explozie şi 2 agregate tip „Independenţa" acţionate cu curent electric au fost verificate, reparate şi vopsite.

O problemă de o deosebită importanţă o constituie în acest an — de altfel ca şi în alte gospodării de stat cu suprafeţe mari viticole — asigurarea vaselor necesare depozitării mustului. Din calculele provizorii rezultă că gospodăria de stat Drăgăşani va avea nevoie de vase pentru circa 168 de vagoane de must. Cu ajutorul a nouă dogari, s-au executat în atelierul propriu al gospodăriei vase cu o capacitate de 17 vagoane. Pînă la începerea vinificaţiei echipa de dogari — dintre care merită a fi evidenţiaţi tov. Stan Mihai, Ion Săvulescu şi Vişan Ion — vor mai executa vase cu o capacitate de 8 vagoane. Gospodăria va mai avea însă nevoie de vase cu o capacitate de aproape 100 de vagoane de must.

Se impune aşadar — ca pe lîngă alte măsuri deja luate — în vederea înlăturării acestor greutăţi Trustul regional Gostat Piteşti să repartizeze grabnic acestei gospodării un număr cît mai mare de vase, colaborînd pentru aceasta şi cu organele regionale ale Departamentului Industriei Alimentare.

O grijă deosebită acordă conducerea administrativă şi comitetul sindical al gospodăriei de stat Drăgăşani şi asigurării unor condiţii cît mai bune de muncă şi de trai pentru muncitorii zilieri care vor lucra la recoltat. Intre altele, în prezent se fac ultimele finisări la 2 grupuri sociale noi situate la secţia Dealul Oltului (construcţiile sînt realizate din fondul de consolidare a gospodăriei). Fiecare grup social are o capacitate de 100 de paturi şi este prevăzut cu cantină şi sală de mese. La celelate secţii sînt în curs de amenajare dormitoare cu încă 200 de locuri.

Aşadar, în afara vaselor, pentru care trebuie luate măsuri grabnice şi hotărîte, cerîndu-se la nevoie şi ajutorul Departamentului Gostat, toate celelalte pregătiri pentru cules şi vinificaţie sînt terminate.

ION DRINCU

Roadele muncii în întovărăşirea agricolă

In acest an, datorită faptului că muncile au fost executate în comun, pe brigăzi şi echipe şi că s-au aplicat cu pricepere regulile agrotehnice, membrii întovărăşirii agricole „30 Decembrie" din Galaţii-Bistriţei, raionul Bistriţa, au obţinut în medie 2.386 kg. grîu la hectar.

După ce s-au achitat de obligaţiile contractuale faţă de stat şi de S.M.T. pentru lucrările efectuate cu maşinile şi tractoarele, întovărăşiţii au împărţit grîul în raport cu suprafaţa de teren a fiecăruia. Intovărăşitul Ilie Bărăboş a dus acasă 2.700 kg. grîu, iar Ilie Măghemşan — 1.800 kg. grîu, în afară de ceea ce a lăsat de la arie pentru însămînţările de toamnă.

T. TIHAN
corespondent

ANUNŢ

La Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu"-Bucureşti se primesc, pînă la data de 22 septembrie a.c., înscrieri pentru concursul de admitere la cursurile fără frecvenţă de la facultatea de Agricultură şi Zootehnie, pentru secţia Agricultură şi secţia Zootehnie.

ÎN REGIUNEA STALIN

Mai multă atenţie însilozării furajelor

In perioada de faţă, paralel cu celelalte lucrări agricole, o acţiune de mare importanţă pentru creşterea şi dezvoltarea şeptelului este însilozarea unor cantităţi cît mai mari de nutreţ. Pentru a vedea cum se desfăşoară această lucrare în unităţile agricole socialiste din regiunea Stalin, zilele trecute, am vizitat cîteva gospodării colective şi de stat din regiune. Pe harnicii colectivişti din Ghimbav, raionul Codlea, i-am găsit tocmai în toiul însilozărilor. Numai în cîteva zile, în această gospodărie s-au însilozat peste 300 tone de porumb. Rezultate frumoase au înregistrat în această privinţă şi gospodăriile agricole colective din Bod, Hărman şi Hălchiu, unde au fost însilozate cantităţi sporite de furaje. Realizări satisfăcătoare la însilozări s-au obţinut de asemenea şi în unele gospodării agricole de stat. Printre acestea se numără: Rupea, Laslea. Cincu, Slimnic şi altele.

Din păcate, în majoritatea gospodăriilor agricole colective şi de stat, situaţia însilozării furajelor în regiunea Stalin, nu-i de loc mulţumitoare. Bunăoară, în cele 22 de gospodării colective din raionul Sibiu şi 25 gospodării colective din raionul Mediaş, pînă la data de 3 septembrie a.c. se însilozaseră abia 950 de tone şi respectiv 510 faţă de 11.500 tone şi respectiv 9.000 tone cîte trebuie să se realizeze în acest an. De asemenea, rămase în urmă la însilozări sînt şi o parte din gospodăriile colective din raioanele Făgăraş, Sighişoara şi Tîrnăveni, unde procentul realizărilor variază între 5,3 şi 15 la sută faţă de plan.

Şi mai rea este situaţia în gospodăriile agricole de stat Gruiu, Cisnădie, Rîşnov, Norich, Feldioara, Nou Cristian, Sibiu, Homorod şi Prejmer unde pînă la aceeaşi dată se însilozaseră cantităţi foarte mici de furaje.

Bunăoară, din cele 4.600 tone, 3.200 şi respectiv 4.560 tone furaje cîte trebuie să se însilozeze în acest an în gospodăriile de stat Rîşnov, Nocrich şi Sibiu, se realizaseră pînă la 3 septembrie abia cîte 40 tone, 80 tone şi respectiv 160 de tone de furaje. Oare ce părere au tov. I. Macrea, S. Spineanu şi M. Duşe, directorii acestor unităţi despre slabele rezultate dobîndite în această acţiune?

LIPSA DE ORGANIZARE — REZULTATE SLABE

Cu toate că în prezent în regiunea Stalin numărul de tocători pentru siloz nu satisfac necesarul, nu sînt folosite cu întreaga lor capacitate nici măcar cele existente. Multe dintre ele,

Tov. ing. Orlăţeanu, şeful secţiei agricole a raionului Sibiu, nu se preocupă de problema însilozării nutreţurilor.

— Il vezi pe inginer? De trei zile face planul...
— Cum să însilozeze?
— Nu, cum să se scuze că n-a însilozat.

Desen de N. CLAUDIU

în loc să lucreze în cadrul gospodăriilor agricole colective, stau degeaba la S.M.T.-uri. Numai aşa se explică de ce în perioada de la 27 august pînă la 3 septembrie a.c. gospodăriile agricole de stat şi colective din regiune au realizat numai cîte 2.757 tone şi respectiv 1.494 tone la însilozări. Cu cele 59 de tocători cîte deţin în prezent S.M.T.-urile şi 89 tocători la care se mai adaugă două combine pe care le deţin gospodăriile agricole de stat, desigur că se puteau toca cantităţi cu mult mai mari de furaje. Dar în loc să se întocmească un plan concret de lucru pentru folosirea utilajului pe fiecare gospodărie colectivă şi de stat, organele agricole regionale se plîng că n-au suficiente tocători. Adevărul este că în multe S.M.T.-uri, (bunăoară, la S.M.T. Sibiu, unde există 11 tocători) şi în unele gospodării agricole de stat, tocătorile nu sînt folosite cu întreaga lor capacitate de lucru.

CONCLUZII

Timpul este destul de avansat. In unele raioane de coline, ca de exemplu Mediaş şi Tîrnăveni porumbul de siloz a început să se usuce. Organele agricole regionale şi raionale, S.M.T.-urile, precum şi conducerile gospodăriilor agricole colective şi de stat au datoria să ia măsuri grabnice pentru intensificarea lucrărilor de însilozare a furajelor. Pentru acoperirea deficitului de tocători trebuie folosite, prin transformare, batozele şi combinele de cereale (aşa cum a făcut gospodăria de stat Neţuş), iar tocătorile existente trebuie folosite cu toată capacitatea lor de lucru.

TRAIAN BILBIIE

Dobrogei, cea mai înaltă preţuire

(Urmare din pag. 1)

exploatare, stăpîn pe munca şi pe roadele ce le culege. Hudiţeanu, Erou al Muncii Socialiste, Gurei şi Gaidagiu purtători ai Ordinului Muncii. Ei, alte sute asemeni lor, sînt chezăşie a unor succese şi mai mari ce se vor obţine în agricultura primei regiuni colectivizate a ţării.

Să mai revenim totuşi la unele înfăptuiri de pînă acum. Alte cifre ne vor ajuta să înţelegem sensul adînc a ceea ce numim doar în patru cuvinte — creşterea producţiei la hectar. Dacă în anul 1957 — anul completei colectivizări au fost vîndute statului 15.330 de tone de grîu şi secară, în anul 1958 cantităţile vîndute au fost mai mari decît dublu — 35.600 de tone. Anul acesta s-a produs un nou salt. 41.882 de tone de grîu şi secară, au vîndut gospodăriile colective dobrogene statului. E o cantitate enormă dar nu maximă. Vă amintiţi de nemulţumirea lui Bechir. Ajutor de nădejde colectiviştilor pe calea sporirii mai departe a producţiei agricole sînt şi cei peste 600 de ingineri agronomi şi zootehnişti statorniciţi la sate. Dar nu numai ei. Şcolile agricole de la Poarta Albă au trimis agriculturii regiunii în cinci ani peste 3.000 de muncitori agricoli cu diplomă. Aceasta înseamnă că de fiecare gospodărie colectivă revin mai mult de 10 oameni care şi-au însuşit cunoştinţele despre hibridare, polenizare, lucrarea diferenţiată a solului etc., nu „după ureche" ci în mai mulţi ani de studiu sistematic. Armata aceasta de specialişti duce în sate nu numai un mănunchi de cunoştinţe. Activitatea lor deschide nebănuit de mult gustul pentru învăţătură zecilor de mii de colectivişti.

Să relatez o experienţă făcută la gospodăria colectivă din Tortomanu. In primăvară inginerul Preşa Hristu împreună cu cîţiva colectivişti a hotărît să însămînţeze un lot cu porumb într-un mod deosebit. Anume în şanţuri adînci de 60 de cm. Intreţinut exemplar, îngrăşat, cu umezeală destulă, porumbul din acest lot promite pe puţin 7.000 de kg la hectar. Şi totuşi experienţa e considerată greşită. „Dacă ne-ar fi spus şi nouă, zice ing. Belotu de la secţia agricolă a raionului, le-am fi dat sămînţă de hibrid dublu, care ar fi dat producţie mai mare. Ei au folosit hibrid simplu". Va să zică nu i-a îndemnat nimeni din afară pe colectiviştii de la Tortomanu să facă această experienţă. Au făcut-o din proprie iniţiativă. Şi cu toate că au greşit-o tare mai merită aplauze. Sînt în regiune peste 1.000 de asemenea loturi, unele izbutite, altele mai puţin. Esenţial însă este dorinţa neostoită de căutare a ceea ce trebuie făcut pentru ca pămîntul să dea cît mai mult din ce poate da.

★

Pentru succesele obţinute în agricultură, partidul a aninat pe pieptul regiunii Constanţa „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I. Primei regiuni complet colectivizate, prima şi cea mai înaltă distincţie, dovadă a preţuirii de care munca unită, plină de roade a ţăranilor colectivişti din regiunea Constanţa, se bucură în faţa întregii ţări.

Alte şi alte roade vor adăuga oamenii noii Dobroge celor de pînă acum. A spus-o Eroul Hudiţeanu de la Comana, a spus-o tov. Imbrea, directorul S.M.T. Cobadin, a acelui S.M.T. decorat şi el cu Ordinul Muncii clasa I, a spus-o în numele tuturor primul secretar al regiunii de partid tov. Vasile Vîlcu.

Nimeni nu se îndoieşte că aşa va fi.

DUPĂ 15 ANI DE VIAȚĂ LIBERĂ ÎN R.P. BULGARIA

Victoria construcției socialiste în satul bulgar

Cei cincisprezece ani care au trecut de la victoria revoluției populare din Bulgaria se înscriu cu multe și importante succese politice, economice și culturale ale țării noastre. Datorită politicii înțelepte a Partidului Comunist Bulgar și a guvernului nostru, în această scurtă perioadă istorică, în Republica Populară Bulgaria s-a înfăptuit o operă de construcție epocală. Relațiile de producție socialiste domină astăzi pe deplin în industrie, construcții, transport și agricultură.

In perioada primului și celui de al doilea plan cincinal 1949—1957 — producția anuală a industriei noastre a ajuns la un volum care întrece de 8 ori producția industrială din anul 1939. Dintr-o țară agricolă înapoiată, Bulgaria a devenit o țară industrial-agrară dezvoltată.

Satul bulgar intîmpină cea de-a 15-a aniversare cu o victorie deplină în transformarea socialistă a agriculturii. Aplicînd creator planul cooperatist al lui Lenin, Partidul Comunist Bulgar a introdus sistemul gospodăriilor agricole cooperative de muncă ca forma cea mai potrivită în condițiile noastre pentru transformarea socialistă a agriculturii. Trecerea milioanelor de țărani individuali, la forma de stăpînire colectivă a pămînturilor, la forma socialistă a agriculturii, este o mare victorie a regimului nostru democrat-popular.

In raportul ținut la cel de al 7-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar, tov. Todor Jivcov a arătat că Partidul Comunist Bulgar, inlăturînd fără șovăire toate greutățile, invățînd și aplicînd creator experiența istorică a construcției colhoznice din Uniunea Sovietică, a străbătut cu cinste acest drum greu și întortochiat. Țărănimea bulgară a cîștigat, a doua în Europa lupta de construire a socialismului la sate.

„Victoria transformării socialiste a agriculturii în satul nostru, — a spus tov. Todor Jivcov, succesele și dezvoltarea economiei noastre agrare dovedește cu tărie măreața forță creatoare a ideilor socialiste. Ea este contribuția noastră modestă la întrecerea pașnică dintre sistemul țărilor socialiste și sistemul țărilor capitaliste, dintre economia agrară capitalistă și economia agrară a țărilor socialiste".

In dezvoltarea gospodăriilor agricole cooperative de muncă, un rol de seamă au avut istoricele plenare ale C.C. al P.C.B. din octombrie și noiembrie din 1958 și ianuarie 1959, plenare la care s-au trasat sarcini mărețe agriculturii noastre.

Partidul și guvernul nostru au elaborat și au pus în aplicare nenumărate măsuri de mare importanță în saltul economiei agrare și care constituie începutul unei noi etape în dezvoltarea și întărirea gospodăriilor agricole cooperative de muncă.

In anul 1958, s-a realizat comasarea gospodăriilor agricole cooperative. Cele aproape 3.400 de gospodării agricole cooperative de muncă — cîte existau atunci — s-au unificat în gospodării mari, cu posibilități bănești sporite, cu mai multe și mai bune cadre de conducere și de specialitate. In prezent, in țara noastră sint 975 de gospodării agricole cooperative de muncă cu aproape 4 milioane jumătate de cooperatori și cu peste 4.600 000 ha pămînt arabil. Suprafața medie a pămîntului lucrat de o gospodărie agricolă cooperativă este de peste 4.600 ha. Astăzi, gospodăriile agricole cooperative de muncă sînt unități agricole puternice. Asemenea unități sînt capabile să traducă în viață pe deplin sarcinile trasate de partid și guvern, să obțină producții bogate și venituri tot mai mari. In 1959, producția agricolă de la sate va putea fi dublă față de cea din 1958, iar în 1960 va putea fi de trei ori mai mare.

In economia noastră agrară s-a produs o adevărată revoluție tehnică. De la 7.494 de tractoare(de 15 C.P.) cîte existau în 1948, numărul lor a sporit in 1958 la 27.721 tractoare. Muncile agricole in sectoarele mai importante se fac mecanizat în proporție de 88—96 la sută.

Succesele mari din agricultura noastră se reflectă în nivelul material și cultural al țărănimii muncitoare.

De cîțiva ani, valoarea zilei-muncă în gospodăriile agricole cooperative de muncă este de 15 leva și continuă să crească mereu. In mijlociu, veniturile unei familii de colectiviști sînt de 8.000—9.000 leva anual, venituri rezultate numai din munca în gospodăriile agricole cooperative.

In acești ani, satul bulgar s-a transformat din temelii. Peste două treimi din case sint noi. In perioada 1945—1958, au fost construite la sate 415.508 case. S-a schimbat și interiorul caselor. Cooperatorii bulgari cumpără acum mobilă de la oraș, radio, motociclete și chiar autoturisme.

Drumul trasat de partid țărănimii bulgare este ferm și luminos. Harnicii lucrători ai ogoarelor pășesc fără șovăire, uniți in muncă și luptă, pentru noi biruințe.

ANA VELEVA
redactor șef al ziarului „Kooperativno Selo"

Tinere fete din satul Trigrad care au renunțat de curind la feregeaua turcească.

Graiul cifrelor

Pînă la 9 septembrie 1944, erau irigate 35.700 ha pămînt. Astăzi suprafețele irigate trec de 600.000 ha. prevăzîndu-se ca în 1965 să ajungă și să întreacă 2.000.000 ha.

★

Anul trecut pe pămînturile gospodăriilor agricole cooperative de muncă din Bulgaria lucrau 27.721 tractoare convenționale și 5.342 combine

★

Inainte de 9 septembrie 1944 numai 690 sate bulgărești erau electrificate. Astăzi numărul lor este de 4.300. In 14 ani au fost electrificate 3.610 sate.

★

Pină la 1944 sau în cei 66 de ani după eliberarea Bulgariei de sub jugul turcesc, erau alimentate cu apă 951 de sate. In 14 ani de regim democrat-popular, au fost alimentate cu apă 1868 sate.

★

Pînă la cel de al doilea război mondial, în Bulgaria existau numai 62.000 aparate de radio, în mare majoritate la orașe. Astăzi numai la sate se găsesc peste 304.000 aparate de radio.

Gospodăria agricolă cooperativă de muncă din satul Podrim, regiunea Pleven, a construit o crescătorie de 3.000 păsări. Grija pentru puișori este deosebită mai ales cînd sînt foarte mici. Această sarcină de răspundere au preluat-o tinere care o îndeplinesc cu cinste. In fotografie: una din tinere dînd hrană puilor.

PE SCURT

In 66 de ani în regimul capitalist s-au instruit în total 1.870 de oameni pentru nevoile economiei agrare dar, și aceștia stăteau în birouri. În 14 ani, statul popular democrat a dat satului 7.900 agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, hidrologi, topografi, ingineri mecanizatori care în marea lor majoritate muncesc direct în producție.

★

Regimul capitalist n-a creat nici o creșă la sate. Azi există numai la sate 570 de creșe permanente.

★

In trecut nimeni nu se îngrijea de concediile de odihnă ale oamenilor muncii de la sate. Regimul nostru a construit numeroase case de odihnă în stațiunile climaterice, unde vin să se odihnească și să-și îngrijească sănătatea țăranii muncitori. În anul trecut, aceste case de odihnă au primit peste 68.000 cooperatori.

Cu fața spre viața cea nouă

Gospodăriile agricole cooperative de muncă din R. P. Bulgaria joacă un rol important în emanciparea țărăncilor bulgare. Iată, în gospodăriile agricole cooperative din masivul Rodopilor care cuprinde partea de apus a țării și acoperă aproape o treime din harta Bulgariei.

Veacuri întregi, în văile acestor munți au trăit oameni care nu aveau nici un contact cu cultura. Această situație era o adevărată nenorocire pentru femeia bulgară și mahomedană, care nu a știut ce este viața omenească în timpul robiei otomane. Astăzi viața acestor femei s-a schimbat din temelie.

Ca urmare a muncii colective a pămîntului, nivelul de trai al populației de aici s-a ridicat considerabil. Femeia a putut să se lepede de multe prejudecăți religioase și de ritualuri care, în trecut, o țineau departe de civilizație și de viața liberă.

Un rol important în emanciparea femeii mahomedane din regiunea Rodopilor a avut gospodăria agricolă cooperativă de muncă „Grănicear" care cuprinde satele Trigrad, Costen, Jrebovo și Vodni-Pad și care se află la numai cîțiva kilometri de frontiera greco-bulgară.

Multă vreme, femeile din „Grănicear" nu s-au putut descotorosi de șalvarii turcești și de feregea. Dar de cum au trecut să muncească în comun ele au început, să participe la adunări și să facă parte din echipele artistice de amatori ale satului. Treptat, treptat, ele s-au convins singure că această înveșmîntare este simbolul robiei sociale a femeii. In prezent. majoritatea femeilor nu mai poartă nici straiele negre, mahomedane, nici vălurile lungi a feregelelor care odinioară le ascundeau fețele.

Inceputul l-au făcut femeile din Trigrad, membre ale gospodăriei agricole cooperative de muncă „Grănicear" din acest sat. Numai în decursul cîtorva săptămîni după asta, peste 180 de femei din Costen, Trigrad și Jrebova au azvîrlit veșmintele vechi.

In cinstea acestui eveniment — un eveniment mare pentru femeia mahomedană din această regiune — conducerea gospodăriei agricole a organizat o excursie pînă la Plovdiv. Imbrăcate orășenește femeile au vizitat aici marele combinat textil „Marița" unde au putut admira minunate țesături de mătase și alte țesături destinate îmbrăcămintei moderne a femeii.

Am văzut aceste femei instalate în autobuze confortabile. Trăiau clipe de adevărată fericire. Cîntecele lor nu mai conteneau. Numai cei care au cunoscut viața din trecut lipsită de bucurie și plină de întunericul superstițiilor religioase a acestor femei, pot înțelege ce școală minunată reprezintă gospodăriile agricole cooperative de muncă pentru emanciparea femeii mahomedane.

Și putem spune că succesul nu e de loc mic. Astăzi peste 90 la sută dintre femeile mahomedane din Rodopi se poartă și trăiesc la fel ca toate celelalte femei din Republica Populară Bulgaria.

FILIP FILIPOV

Pentru o înaltă cultură și pentru educarea comunistă a oamenilor

Mașina ne ducea spre satul Brest, situat în partea de miazăzi a raionului Pleven. Cooperatorii din Brest se află pe cîmp. Muncesc cu rîvnă să asigure furajul necesar.

Lîngă oameni îl găsim și pe secretarul organizației de partid, vechiul activist, Gheorghi Pavlov. Vrem să stăm de vorbă cu el despre interesantul eveniment petrecut la Brest. La indicația biroului de partid, s-a instituit aci o comisie de judecată tovărășească. Comisia a ținut prima sa adunare și a pronunțat primele sentințe.

Convorbirea are loc, cum se spune, chiar la locul de muncă.

— Judecata tovărășească este un lucru nou în activitatea noastră — începe să povestească secretarul de partid. Această instituție poate exista numai în condițiile unei pregătiri politice și culturale ridicate a populației. Ea este unul din prevestitorii și una din caracteristicile societății comuniste spre care tindem.

Gheorghi Pavlov ne informează cu de-amănuntul că acest original și puternic instrument tovărășesc are un însemnat rol în educarea acelor cooperatori care încă nu s-au lepădat de unele înclinări și manifestări nepotrivite cu morala omului nou. Primele procese au fost intentate împotriva unor oameni, care, din nebăgare de seamă sau lăcomie ascunsă, au pricinuit pagube, atingîndu-se de avutul obștesc.

— E interesant să știm cum au întîmpinat toate acestea oamenii de pe aici? — Care sînt primele impresii?

— Bune de tot — a fost răspunsul. In sala in care s-a ținut judecata tovărășească s-au strîns peste 600 de bărbați și femei. Toți au urmărit cu mare atenție și interes procesul și au primit sentințele cu satisfacție. Dar se vede că dvs. nu cunoașteți oamenii noștri, de puneți asemenea întrebări. Bineînțeles că nu ne-am dus la judecata tovărășească dintr-odată. Ea este o ultimă verigă a unui lanț lung de forme și mijloace de educație politică de care se servește organizația de partid, ca să cultive în cei tineri și în cei vîrstnici calități morale sănătoase. Să facă din ei oameni noi, demni de vremurile în care trăim.

Pornim spre sat, la sediul organizației de partid. După puțin timp Gheorghi Pavlov ne vorbea calm despre bogata activitate a casei de cultură, care are o bibliotecă cu 4.200 volume.

In afară de aceasta, există și cinci biblioteci volante — în două din cele opt secții ale cooperativei agricole de muncă: la crescătoriile de vaci, la școală și la ferma de păsări. Bibliotecile volante sînt deservite de îngrijitoarele de la ferma de păsări, Dorca Tanova și Tinca Monova. In zilele de seceriș și treieriș, cărțile sînt oferite chiar la locul de muncă. Anul trecut biblioteca a avut 1.021 de cititori permanenți, care au citit 12.342 cărți. Se organizează lecturi colective și conferințe, unde sînt analizate cărțile mai interesante.

Grupa de lectori este formată din oameni aleși și pricepuți din rîndul activiștilor de partid, dintre conducătorii cooperativei și din rîndul intelectualilor satului. Unele dintre lecții se citesc în sala de lectură a bibliotecii, altele pe cîmp, în fața brigăzilor. „Lupta pentru recolte bogate de porumb și sfeclă", „Alimentația rațională a copiilor", „Politica militaristă a imperialiștilor americani", „Apariția rachetelor și folosirea lor în zborurile interplanetare", „Iubire, căsătorie și familie" — iată cîteva dintre aceste lecții.

Pe lîngă casa de cultură funcționează cîteva echipe artistice foarte bune: una de teatru formată din 22 persoane, un cor de 95 persoane, o brigadă de estradă și satiră, o echipă de dansuri, o fanfară, o formație de mandoline compusă din 25 de copii și o formație de instrumente populare: cimpoi, caval etc. Echipele artistice cuprind în total 200 de persoane. Ele participă la concursurile anuale regionale și raionale, și au cîștigat în multe rînduri locul intîi.

Merită a fi menționate echipa de teatru și cea de estradă și satiră. Prima pregătește și reprezintă piese pe scena din sat. Din fondurile proprii casa de cultură cumpără costume, decoruri, materiale pentru machiaj etc.

Activitatea cea mai vie o duce echipa de estradă și satiră. Sarcina sa de răspundere este să descopere noul și să combată lipsurile, să critice pe codași, să scoată în evidență și să dea ca exemplu pe fruntași. Ea prezintă programe în fiecare duminică și de cîte ori este nevoie. Programele sînt așteptate și urmărite cu mare interes de către cooperatori. In piață, unde se află instalată scena, se strîng cîte 2.000 de spectatori. Unele din programele echipei sînt transmise și prin stația de radioficare.

După cele povestite de secretar am înțeles bine de ce la Brest a apărut întiia judecată tovărășească la sate. Aici, într-adevăr, ea are terenul pregătit după o îndelungată și temeinică muncă cultural-educativă, condusă de către organizația de partid și sprijinită materialicește de gospodăria agricolă cooperativă de muncă.

HRISTO NICOLOV

Satul Slatina pe drumul luminos al socialismului

Înainte de 9 septembrie 1944, satul Slatina, din raionul Loveci, era un sat amărît și rămas în urmă, ca atîtea altele. Oamenii de aici sînt harnici, dar truda lor era furată atunci de precupeți, speculanți și perceptori. Orînduirea fascistă nu făcea nimic pentru îmbunătățirea traiului acestor țărani, pentru satul care se adîncea tot mai mult în mizerie și sărăcie.

În anul 1940, din îndemnul Partidului Comunist Bulgar, un număr de țărani muncitori au înființat o cooperativă agricolă, după pilda colhoznicilor sovietici, ca o secție a cooperativei de consum care exista în acest sat. Regimul fascist n-a lăsat-o însă să se dezvolte și tînăra gospodărie n-a putut face față tuturor încercărilor.

Ziua de 9 septembrie 1944 a deschis orizonturi mari pentru năzuințele cooperatorilor din Slatina. După eliberare, gospodăria noastră a luat un avînt considerabil. Aproape toți țăranii săraci și mijlocași au intrat în gospodăria agricolă cooperativă de muncă. Pentru ei au început ani de muncă însuflețită, constructivă, de succese mari. Una după alta veneau și prindeau viață inițiativele. Curînd, pe locurile unde creșteau buruieni și scaeți, au apărut case noi. În mijlocul satului s-a înălțat Palatul gospodăriei cu o sală de spectacole de 450 locuri, cu magazine frumoase și birouri. Pe turnul înalt a fost pus un ceasornic.

Pe vremuri satul se cufunda seara în întuneric. În căsuțe fumegau lămpile cu gaz. În scurt timp după 9 septembrie, lumina electrică a început să strălucească în case, pe ulițele și piețele satului. Pe cîmp, la muncile agricole, au început să duduie motoarele.

După introducerea luminii electrice, țăranii au cerut ca satul să fie radioficat, să aibă cinematograf. Și n-a trecut mult și au apărut două aparate de proiecție sovietice și aparate pentru radioficare. Numai în cîteva luni, toate casele aveau difuzoare de radio. În piețe au fost instalate megafoane puternice.

În doi ani, cu ajutorul statului, țăranii au construit o șosea între Slatina și stația de cale ferată, care se află în satul din apropiere — Doirenți Pe cele două părți ale șoselei tinerii au plantat pomi fructiferi și arbori. Ceva mai tîrziu, au fost refăcute șoselele care duc de la Loveci la Pleven și Loveci-Nicopole. A fost asfaltată și strada principală care străbate satul și leagă cele două sedii ale gospodăriei. Se asfaltează mereu, în fiecare an, alte ulițe.

În lupta împotriva secetei, cooperatorii slătineni au înscris adevărate fapte de eroism. Învățînd de la frații lor sovietici, ei au construit încă în anul 1945 primul lac de acumulare. Încurajați de această izbîndă, în 1947 și 1949 au mai construit două. Astăzi gospodăria are opt lacuri de acumulare și construiește pe cel de al nouălea. În satul nostru nu există o gîrlă. Lacurile de acumulare au fost amenajate în rîpe uscate, cu apa ploilor și a zăpezii. Cu această apă sînt udate astăzi grădinile de zarzavat, tarlalele de lucernă, sfeclă de zahăr, porumb și altele.

Cooperatorii au început să construiască un vast sistem de irigații. Cu apă din rîul Osem și din cele 20 de lacuri de acumulare vor fi irigate 1.700 de ha. pămînt. Am citit cîndva că colhoznicii sovietici populează apele cu pești și păsări palmipede. Am văzut de cîteva ori și un film sovietic documentar despre o asemenea realizare și ne-am pus și noi pe treabă. Pe lîngă lacurile noastre sînt crescute astăzi mii de păsări și se pescuiesc mari cantități de pește. În jurul lacurilor au răsărit adevărate păduri. Lîngă unul din lacuri a fost construită o cabană cu un bufet și o mică sală de conferințe. Aici va fi viitorul parc de odihnă și sport. În timpul verii s-a făcut o tabără de pionieri, unde și-au petrecut vacanța, în două serii, 100 de copii.

Îmbunătățirile funciare continuă. Cea mai mare lucrare a fost aceea de terasare a viilor. În partea de miazăzi a satului, se află dealurile golașe. Înainte, cînd ploua, de pe aceste dealuri se porneau șuvoaie de apă care făceau mare pacoste. Vara, iarba era arsă de soare. Astăzi, cea mai mare parte a acestor dealuri este terasată și pe ele crește vița de vie. Au fost terasate peste 210 ha. Terasarea și plantarea de alte vii continuă. Cele 300 de ha planificate vor fi înfăptuite repede.

Satul înflorește tot mai mult. De la 9 septembrie 1944 și pînă astăzi, au fost construite 354 de case noi, care nu se deosebesc cu nimic de cele orășenești. Toate locuințele sînt electrificate și radioficate. O parte din cooperatori au tras apă în casă. La sfîrșitul celui de al treilea plan cincinal, toate casele vor avea apă curentă.

Numeroase sînt și clădirile de folos obștesc. Casa impunătoare a dispensarului se vede de departe și este un adevărat monument al satului. Construit în mijlocul unei grădini, dispensarul este echipat cu aparate medicale, maternitate, cabinet dentar, sală de consultații pentru femei și copii. Acum un an a luat ființă aci și o farmacie.

Pentru copiii satului s-au construit o creșă, două grădinițe și o tabără de pionieri. Aci, copiii sînt întreținuți de gospodăria agricolă, părinții neplătind nici un fel de taxă.

Pe lîngă școală, funcționează o cantină și o sală de gimnastică. Lîngă gospodărie se află staționarul veterinar, iar în mijlocul satului se află hotelul și un frumos restaurant.

Prin parcul nou din mijlocul satului ajungi la cinematograful de vară, cu un teatru în aer liber cu 800 de locuri. La bufetul-cofetărie, luminat seara de becurile electrice, vine să danseze tineretul. În mijlocul satului a fost construită o fabrică de pîine și baie.

Acum ne pregătim să începem construcția monumentalei clădiri a casei de cultură. Apoi urmează construcția magazinului universal și a cantinei-restaurant.

Ca urmare a bunei organizări a muncii, veniturile cooperatorilor sporesc mereu. În 1958, fiecăruia dintre cooperatorii mai harnici îi revenea în medie 8.818 leva anual. În medie, o familie de cooperatori primea cîte 14.600 leva.

Înainte de 9 septembrie 1944, numai 8 oameni din sat terminaseră școala medie și nici unul nu avea vreo școală superioară. Astăzi au absolvit școli medii peste 220 de tineri. 140 de tineri și tinere urmează diferite institute de învățămînt superior. De doi ani, toți copiii care au absolvit cursul de șapte ani învață în școli medii, așa că în curînd nu vom mai avea tineri fără o școală medie.

Biblioteca cu cele 4.000 de volume este vizitată nu numai de elevi. 1.200 de țărani sînt abonați la diferite reviste și ziare. În sat pulsează o viață artistică intensă. S-a format un cor, o orchestră de estradă, echipe de dansuri și de teatru.

Înainte, în sat existau numai două biciclete și o motocicletă. Astăzi 154 de cooperatori au biciclete, 82 motociclete, trei mașini de turism. În afară de aceștia, încă mulți sînt pe cale să-și cumpere automobile.

S-a schimbat cu totul înfățișarea satului nostru. Se dezvoltă și se întărește noul sat socialist Slatina. Noi sînt și oamenii, care, după pilda și cu ajutorul oamenilor sovietici, stăpînesc știința și tehnica modernă, înlătură greutățile și pășesc pe drumul arătat de partidul nostru comunist, spre culmile luminoase ale socialismului și comunismului.

BOCIO ILIEV
președintele gospodăriei agricole cooperative de muncă „G. Dimitrov" din satul Slatina

„CIOCNIRE" LA GRANIȚA

Desen de SLAVI MITEV

Pagină realizată de colectivul redacțional al ziarului „KOOPERATIVNO SELO" din R. P. Bulgaria – Sofia

КООПЕРАТИВНО СЕЛО

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptăminal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".